

เมล็ดพันธุ์บองชาตรี

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ

ปี ๒๕๕๘

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

“ค่านิยม ๑๒ ประการ”

๑

หนึ่งรักชาติ
ศาสนา
พระมหากษัตริย์

๒

สองซื่อสัตย์
เสียสละ
อดทนได้

๓

สามกตัญญู
พ่อแม่
สุดหัวใจ

๔

สี่มุ่งไม่
เล้าเรียน
เพียรวิชา

๕

ห้ารักษา
วัฒนธรรม
ประจำชาติ

๖

หกไม่ขาด
ศีลธรรม
ศาสนา

๗

เจ็ดเรียนรู้
อริปไตย
ของประชา

๘

แปดรักษา
วินัย
กฎหมายไทย

๙

เก้าปฏิบัติตาม
พระราชดำรัส

๑๐

สิบไม่ขาด
พอเพียง
เลี้ยงชีพได้

๑๑

สิบเอ็ดต้อง
เข้มแข็ง
ทั้งกายใจ

๑๒

สิบสองไซร้
คิดอะไร
ให้ส่วนรวม

บรมนาถ บรมราชกุมารี

“ชีวิตเลือกเกิดไม่ได้ แต่เมื่อเกิดแล้ว ย่อมจะเลือกเป็นเช่นไรก็ได้”

หลายคนคงเคยได้ยินคำกล่าวนี้ บางคนถือเป็นคติประจำใจตั้งแต่เด็ก ส่วนฉันได้ยินเมื่อเป็นวัยรุ่นแล้ว และบัดนี้ได้ตระหนักชัดว่าช่างเป็นคำกล่าวที่จริงแท้

ฉันเกิดที่จังหวัดภาคเหนือของประเทศไทย อาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประชาชนมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ฉันยังได้ยินมาว่ารายได้ของประชากรในจังหวัดของฉันต่ำที่สุดในประเทศไทย แต่เดี๋ยวนี้คงไม่เป็นเช่นนั้น

ทุกอาคารสถานที่ และแทบทุกบ้านในประเทศไทยของเรา จะมีพระบรมฉายาลักษณ์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และพระฉายาลักษณ์สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ในพระอริยาบถและพระราชกรณียกิจนานาประการ ประดับฝาผนังไว้เพื่อสักการบูชา แต่ที่จังหวัดของฉัน เป็นที่น่าอัศจรรย์ใจ เฉพาะพระบรม-

ฉายาลักษณ์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แพบทุกบ้านเรือนทุกอาคารสถานที่มักเชิญภาพที่โน้มพระองค์ทรงรับดอกไม้ ซึ่งดูจะเหี่ยวเฉาจากมือผู้สูงวัยคนหนึ่งที่มาเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทรับเสด็จเหมือนกัน

ปัจจุบันในจังหวัดของฉันทนา นอกจากมีการประดับพระบรมฉายาลักษณ์ของทั้งสองพระองค์แล้ว ทุกแห่งก็ว่าได้ จะมีพระฉายาลักษณ์ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ

สยามบรมราชกุมารี ประดับอยู่เป็นปกติ และมีอยู่ทั่วทุกพื้นที่ ด้วยพระองค์มีพระเมตตาธิคุณเป็นล้นพ้นแก่หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน แก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วทั้งจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ผู้ยากไร้ ผู้ป่วย และผู้พิการ

ถ้าใครไปเยือนจังหวัดของฉันทนา จะพบความเป็นเมืองสวยงาม น่าทัศนา สี่ประจักษ์พระราชมงคลของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี คือ สิม่วง ทาตกแต่งอาคารสถานที่เด่นตระการอยู่มากมาย ผู้คนในจังหวัดของฉันทนาก็เหมือนทุกจังหวัดของประเทศไทย ภูมิใจที่ได้แสดงออกซึ่งความจงรักภักดี โดยเฉพาะในช่วงที่เสด็จพระราชดำเนินไปทรงปฏิบัติพระราชภารกิจ นอกจากสถานที่ทุกแห่งในจังหวัดจะประดับธงพระนามาภิไธยย่อ สธ แล้ว คนที่มารับเสด็จ และไม่ได้มารับเสด็จ ยังพร้อมใจกันแต่งกายด้วยสีม่วง ดูแล้วช่างงดงาม ชาบซึ่งต้นตื้นใจยิ่ง และในช่วงวันดังกล่าว เป็นวันที่ประชาชนในจังหวัดของฉันทนามีความสุขเป็นที่สุด ทุกคนยิ้มแย้มแจ่มใส สนทนากันด้วยความปลื้มปิติว่า ได้ไปรับเสด็จที่ใด พระองค์มีพระกรุณาธิคุณอย่างไรบ้างต่างๆ นานา

ฉันได้มีโอกาสรับเสด็จหลายครั้ง และไม่ได้แต่งกายสีม่วงเหมือนประชาชนทั่วไป แต่นุ่งหมวกาสาวพัสดร์ การรับเสด็จครั้งแรกฉันยังเป็นสามเณร กำลังเรียนระดับมัธยมศึกษา มีหน้าที่ต้องกราบบังคมทูลถวายรายงาน คงไม่ต้องบรรยายว่าฉันปลาบปลื้มเพียงใด ที่เป็นตัวแทนของเด็กเกิดในครอบครัวขัดสน ได้บวชเรียนและได้รับกระแสพระราชดำรัสแนะนำการศึกษาเล่าเรียน

เด็กขาดแคลนปัจจัยความพร้อมอย่างฉันมีเป็นจำนวนมากในจังหวัดของฉัน รวมทั้งในภาคของฉันและภาคอื่นๆ ด้วย ที่ได้อาศัยร่มกาสาวพัสดร์ในบวรพุทธศาสนา ได้ร่มพระบารมีและพระราชูปถัมภ์ของพระองค์ การรับเสด็จครั้งต่อมา แม้จะมีได้มีโอกาสกราบบังคมทูลถวายรายงานแด่พระองค์ แต่ฉันได้ฟังพระราชกระแสที่มีต่อพระผู้ใหญ่ว่า สถานที่ศึกษาของสามเณรอยู่ในขั้นที่พอใช้แล้ว ขอช่วยดูแลที่อยู่อาศัยที่จำวัดในวัดด้วย มิให้แออัดลำบาก น้ำพระราชหฤทัยและสายพระเนตรที่กว้างไกลของพระองค์ปกแผ่อำนวยความร่มเย็นแก่พวกเราสามเณรอย่างมาก พวกเราจึงพยายามตั้งใจศึกษาเล่าเรียนให้สมกับที่ได้พระราชทานพระเมตตา

กลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาซึ่งพวกเราสามเณรศึกษาอยู่ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ รับจังหวัดของฉันทนไว้ในโครงการพระราชดำริเป็นพื้นที่แรก เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๗ ปัจจุบัน พ.ศ. ๒๕๕๗ รวม ๖ จังหวัด มีจำนวน ๖๙ โรงเรียน รวมจำนวนสามเณรประมาณ ๘,๘๘๐ รูป ซึ่งจะได้รับภัตตาหารเพลจากทุนพระราชทานของพระองค์ทุกวัน ทุกรูป

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ยังทรงพระกรุณาธิคุณรับสามเณรต้นแบบระดับมัธยมศึกษาไว้ในพระราชานุเคราะห์ ให้ได้รับพระราชทานทุนศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ส่วนระดับปริญญาโท ได้มีพระราชดำริให้ดำเนินโครงการสนับสนุนทุนการศึกษา เพื่อพัฒนาบุคลากรหลักด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สำหรับครูในโรงเรียนสังกัดกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน และโรงเรียนในท้องถิ่นทุรกันดาร ต่อมาฉันทนก็เป็นหนึ่งในพระนักศึกษาที่อยู่ในโครงการรับพระราชทานทุนระดับปริญญาโท เป็นความจริงซึ่งเกินความฝันของฉันทนมากทีเดียว

ฉันทนยังได้รับทราบข้อมูลจากสำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ฝ่ายที่ดูแลนักเรียนในพระราชานุเคราะห์ว่า นักเรียนทุนนั้นนอกจากสามเณรและพระอย่างพวกฉันทนรับทุนหลายรุ่นหลายรูปแล้ว ยังมีอีกหลายกลุ่ม เช่น นักเรียนที่จบระดับประถมศึกษาจากโรงเรียนสังกัดกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน บางเขตพื้นที่การศึกษา ได้รับการศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ตามศักยภาพ ตั้งแต่รุ่นแรก พ.ศ. ๒๕๓๑ ถึงปัจจุบันประมาณ ๕,๐๐๐ กว่าคน นักศึกษาโครงการบัณฑิตคืนถิ่น นักเรียนนักศึกษาในกลุ่มพิเศษที่ครอบครัวประสบภัยพิบัติ เช่น สึนามิ เป็นต้น

คนไทยทุกบ้านเรือนมักชมภาพข่าวในพระราชสำนักทุกวัน หลายคนคงมหัศจรรย์ใจที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เจ้าฟ้านักพัฒนาของเรา มีพระราชกรณียกิจมากมายในแต่ละวัน ทรงบำบัดทุกข์บำรุงสุขราษฎรกลุ่มต่างๆ ในประเทศไทยและประเทศใกล้เคียง ฉันทนผู้อยู่ในกลุ่มห่างไกลความเจริญ

และได้รับพระมหากรุณาธิคุณให้ได้เสมอภาคทางการศึกษา จึงขอเรียบเรียงกลุ่ม
พสกนิกรที่ทรงส่งเสริมการศึกษาและได้เสด็จพระราชดำเนินไปทรงปฏิบัติ
พระราชภารกิจครั้งแล้วครั้งเล่า ซึ่งเชื่อว่าคงไม่อาจครบถ้วน ดังนี้

- เด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดารและขาดแคลนทุนทรัพย์ (ยกตัวอย่าง
ข้างต้นบ้างแล้ว)
- นักเรียนที่บกพร่องทางสติปัญญา ทรงส่งเสริมให้ได้รับการศึกษา
ทางเทคโนโลยี และฝึกอาชีพ
- นักเรียนผู้เจ็บป่วยในโรงพยาบาลเป็นเวลานาน ทรงอนุเคราะห์ให้
เรียนรู้จากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
- นักเรียนผู้มีร่างกายบกพร่องหรือพิการ มีพระราชดำริให้ประยุกต์
ใช้เทคโนโลยีเพิ่มโอกาสการศึกษา อาชีพ และคุณภาพชีวิต
- นักเรียนที่พ่อแม่ย้ายถิ่นอยู่เสมอ เด็กเร่ร่อน และแรงงานเด็ก
ทรงสนับสนุนให้ได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เช่น ทรงจัดให้มี
ศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัยสำหรับบุตรหลานผู้ที่มาปฏิบัติงานศิลปาชีพ
ทรงจัดหาที่เรียนให้เด็กที่ผู้ปกครองเป็นแรงงานก่อสร้างในสำนัก
พระราชวัง
- ผู้ไม่มีโอกาสศึกษาในวัยเรียน ทรงพิจารณาให้ได้ศึกษานอกระบบ
โรงเรียนและศึกษาตามอัธยาศัย เช่น มีพระราชดำริให้จัดตั้งศูนย์
การเรียนรู้ชุมชน พัฒนาห้องสมุด และฝึกอาชีพ

- ผู้ต้องขังหรือผู้ต้องโทษ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดทำห้องสมุดในเรือนจำและทัณฑสถานเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ พระราชทานนามห้องสมุดที่ได้มาตรฐานว่า “ห้องสมุดพร้อมปัญญา” พระราชทานเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อจัดอบรมการใช้ให้ผู้ต้องขัง สำหรับการประกอบอาชีพเมื่อพ้นโทษแล้ว
- ผู้ลี้ภัยหรือคนไร้สัญชาติ ทรงส่งเสริมให้ได้รับการศึกษาต่อจากระดับประถมศึกษา เช่น ชาวเขาเผ่าต่างๆ รวมทั้งชาวมอแกนที่อยู่ตามเกาะในภาคใต้ของไทย ทรงปฏิบัติพระราชภารกิจนี้ที่สภากาชาดไทยร่วมกับสำนักงานข้าหลวงใหญ่ เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ
- นักเรียนที่ฉลาดเกินไปหรือมีปัญหาเลิศล้ำ ทรงเปิดโอกาสให้ได้พัฒนาตามศักยภาพ และพระราชทานพระราชดำริการดำเนินงานแก่โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งเป็นโรงเรียนวิทยาศาสตร์แห่งแรกของประเทศไทย ทรงริเริ่มให้ดำเนินโครงการบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อยในโรงเรียนชนบททุรกันดาร และโรงเรียนทั่วไปอย่างเสมอภาคกัน

ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ฉันอ่านข้อมูลพบว่าทรงสนพระราชหฤทัยพัฒนาเด็กปฐมวัยทุกกลุ่ม ทั้งเด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ทรงส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทรงสนับสนุนการจัดให้มีห้องสมุดในโรงเรียนทุกระดับโดยเฉพาะโรงเรียนที่อยู่ในท้องถิ่นห่างไกล ทำให้มีการจัดตั้งห้องสมุดประชาชน “เฉลิมราชกุมารี” ขึ้นทั่วประเทศ

ส่วนการพัฒนาการศึกษาด้านวิชาชีพ ทรงริเริ่มโครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวันในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน แก้ปัญหาการขาดแคลน ให้ความรู้ด้านโภชนาการและการเกษตรแผนใหม่ ซึ่งจะไปประกอบอาชีพได้ นอกจากการพัฒนาเรื่องนี้ในถิ่นทุรกันดารแล้ว ยังมีพระราชดำริให้จัดตั้งวิทยาลัยในวังหญิงและในวังชาย ถ่ายทอดความรู้ระยะสั้นๆ พระราชทานที่ดินจัดตั้งศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกาญจนาภิเษก จังหวัดนครปฐม จัดฝึกอบรมงานช่างสิบหมู่และภาคอุตสาหกรรมเครื่องประดับอัญมณี แก่ผู้ยากไร้และขาดโอกาสทางการศึกษา

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเข้าพระราช-
หฤทัยดีในความต้องการของเด็ก
เยาวชน และประชาชน ทรงเรียนรู้
การพัฒนาช่วยเหลือประชาชนตั้งแต่
ทรงพระเยาว์ เคยมีกระแสพระราช-
ดำรัสตอบผู้ที่กราบบังคมทูลถาม
เกี่ยวกับพระราชภารกิจตอนหนึ่งว่า

“...เหตุที่ชอบพัฒนาการช่วยประชาชนนั้น เห็นจะเป็นเพราะ
ความเคยชิน ตั้งแต่เด็กเกิดมาจำความได้ก็เห็นทั้งพระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และ
สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ทรงคิดหาวิธีต่างๆ ที่จะ
ยกฐานะความเป็นอยู่ของคนไทยให้ดีขึ้น ได้ตามเสด็จเห็นความ
ทุกข์ยากของพี่น้องร่วมชาติ ก็คิดว่าช่วยอะไรได้ก็ควรช่วยไม่
นิ่งดูดาย เมื่อโตขึ้น พอมีแรงทำอะไรได้ก็ทำไปอย่างอัตโนมัติ โดย
ทำตามพระราชกระแส หรือตามแนวพระราชดำริ...”

พระองค์ทรงสั่งสมพระราชประสบการณ์มากมายหลากหลายด้าน
ทรงศึกษาหาความรู้อย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ทั้งด้วยพระองค์เอง จากท้องถิ่น
ในประเทศ และในต่างประเทศ เช่น ด้านภูมิศาสตร์ พุทธศาสตร์ การปรับปรุง
พันธุ์พืช การจัดการแหล่งน้ำ แผนที่ เทคโนโลยี พระราชนิพนธ์ของพระองค์ เช่น
การใช้ที่ดินบริเวณพยุหะคีรี จังหวัดนครราชสีมา เป็นตัวอย่างที่แสดงถึง
พระปรีชาสามารถของพระองค์ที่ทรงศึกษาด้วยพระองค์เอง เมื่อทรงปฏิบัติ
พระราชภารกิจจะทรงนำความรู้และพระราชประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้ เพื่อ
ประโยชน์สุขอย่างยั่งยืนแก่ปวงพสกนิกร

ด้วยพระเมตตาและพระมหากรุณาธิคุณของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ทรงมุ่งมั่นในการเสริมสร้างความเสมอภาค ด้านโอกาส เข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน และ ประชาชนอย่างไม่เลือกชนชั้น วรรณะและเชื้อชาติ องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติจึงได้ถวายการเทิดพระเกียรติในระดับ นานาชาติ และขอพระราชทานเชิญให้ทรงเป็นทูตสันถวไมตรี (UNESCO Goodwill Ambassador) รวมทั้งขอพระราชทานให้ทรงนำองค์ความรู้ในการ พัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดารขยายไปยังประเทศแถบลุ่มแม่น้ำโขง ปัจจุบันมีการดำเนินงานโครงการตามพระราชดำริใน ๘ ประเทศ ได้แก่ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐ สันคินนิมเวียดนาม สาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า มองโกเลีย ราชอาณาจักรภูฏาน สาธารณรัฐประชาชนบังคลาเทศ และสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ในปัจจุบันพระผู้ทรงคุณอันประเสริฐยิ่งของปวงชนชาวไทย ยังทรงเป็น ผู้สืบสานงานตามรอยพระราชปณิธานของพระอัยยิกา คือ สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี และพระปิตุจฉา คือ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ เช่น โครงการพัฒนาตอยตุง อันเนื่องมาจาก พระราชดำริ โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองบัญชาการตำรวจ

ตระเวนขายแดน จำนวน ๑๗๘ โรงเรียน มูลนิธิโรคไตแห่งประเทศไทย มูลนิธิเด็กโรคหัวใจ มูลนิธิเด็กอ่อนในสลัม และมูลนิธิส่งเสริมโอลิมปิกวิชาการและพัฒนามาตรฐานวิทยาศาสตร์ศึกษา ในพระอุปถัมภ์

พระราชกรณียกิจในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ทรงปฏิบัติมีอยู่มากมาย แม้กล่าวเพียงหัวข้อก็มีอาจเอ่ยได้ครบถ้วน อย่างไรก็ตาม พระองค์ยังทรงปฏิบัติหน้าที่ “ลูก” หรือในฐานะ “พระราชธิดา” ที่ดี โดยทรงจัดสรรเวลาเอาพระราชหฤทัยใส่ เสด็จพระราชดำเนินเข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ณ โรงพยาบาลศิริราช เป็นต้น อย่างสม่ำเสมอมิได้ขาด ครั้นทรงพระดำเนินเยี่ยมเยียนร้านค้าของคนไทยเชื้อสายจีนทรงจับพระหัตถ์สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถตลอดเส้นทาง ทุกภาพเป็นภาพแห่งความประทับใจของฉันทและพสกนิกร สะท้อนพระราชจริยวัตรอันงดงามใน “ความกตัญญูตเวที” ที่มีต่อพระราชบุพการีได้เป็นอย่างดี

กล่าวได้ว่า เด็ก เยาวชน และประชาชนผู้ด้อยโอกาสทั้งคนไทยและต่างประเทศนับหมื่นนับแสนคน มีพระองค์ผู้ทรงเป็นบรมนาถ เป็นที่พึ่งอันประเสริฐยิ่งใหญ่ ทรงช่วยขจัดปัดเป่าความยากลำบาก และทุกขเวทนา ให้สูญสิ้นบรรเทาให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมั่นคงและภูมิใจ ทรงเป็นบรมราชกุมารี อันเป็นที่รักของปวงชนชาวไทย สมควรที่พวกเราจะน้อมรำลึกด้วยความจงรักภักดี ฉันทเองก็จะสนองพระมหากรุณาธิคุณด้วยความตั้งใจพากเพียรทำหน้าที่เพื่อส่วนรวมสืบไป

เนื่องในโอกาสวันคล้ายวันพระราชสมภพครบ ๖๐ พรรษา ๒ เมษายน ๒๕๕๘ ขอคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลก ปกป้องคุ้มครองพระองค์ ผู้เป็นดั่งรัตนแห่งแผ่นดิน ทรงพระเจริญยิ่งยืนนานเทอญ

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม

พระปลัดคงศิลป์ ภัทราวุธ (เชือนอัน)

ผู้อำนวยการโรงเรียนพระปริยัติธรรม

วัดนิโครธาราม จังหวัดน่าน

และนางปราณี ปราบริปู ข้าราชการบำนาญ

อะเมซิ่งอาเซียน

ย่างก้าวสู่อาเซียน
คุณค่านับอนันต์
เริ่มแรกสามเสาหลัก
อาเซียนแยกแผนงาน
สองนัยการศึกษา
เทคโนโลยีใหม่
สิ่งสามคืออาหาร
อังกฤษจ่านรจา
สิ้นนัยเศรษฐกิจ
อาเซียนร่วมดำรง
อีกห้าสถานที่
ท่องเที่ยวทั่วแดนไกล
ทิวทัศน์ธรรมชาติ
รากฐานสร้างสัมพันธ์
ฝากไว้อะเมซิ่ง
สืบชาติมีรัฐคลาย

หลอมแลกเปลี่ยนเรื่องสร้างสรรค์
สิ่งสำคัญหลายประการ
แจ้งประจักษ์ร่วมสืบสาน
สามประการสานสายใย
ความก้าวหน้าทันสมัย
ระบือไกลทั่วโลกา
รับประทานสุขहरณา
สุขุอร่ายังยืนยง
ผลผลิตสมประสงค์
ความมั่นคงมิเปลี่ยนไป
สุขฤดีสราญใจ
เอเซียได้ติดต่อกัน
มีค่าล้ำร่วมสานฝัน
ดุดะวันทอประกาย
หลอมทุกสิ่งเรื่องหลากหลาย
จุดมุ่งหมายสู่สากล

เด็กหญิงอัญชิตา หนูวงศ์
ม.๑ โรงเรียนบ้านคลองเต็ง
อำเภอเมือง จังหวัดตรัง

เรื่องและภาพ

นางสาวสุพัทธรา เทศพล

นางสาวเรศศรา มณีดำ

นายฉันทิ์ แยกปัญญา

โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ

เตรียมอุดมศึกษาจอมเกล้า

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๘

ในวันที่แสงแดดอุ่นๆยามเช้า พร้อมกับสายลมเย็นๆที่พัดโชยไปจาก
 ยอดจากับบริเวณสวนหน้าบ้าน ก็ได้ปรากฏด้วยสุนัขตัวหนึ่งที่กำลังนั่งอยู่บน
 ซิงข้างนั้นในส่วนนั้น เขาก็พร้อมจะไปบนท้องฟ้า พร้อมกับนั่งมองรูปถ่ายของเขา
 กับเพื่อนแสนรู้ไซ เป็นภาพที่เขาทำลงไว้เล่นกับเจ้าสุนัขอย่างว่า ถึง พร้อมกับ
 เขาได้แปลงเสียงออกมาอย่างแผ่วเบาว่า "ฉันคิดถึง เกาะไข่เจียว"

ตานั่งนิยัสนไปในวันที่ได้พบกับ "ไอ้เจี๊ยะ" เป็นครั้งแรก สมัยที่เขายัง
 เป็น "เด็กชายนัก" เขาได้ออกไปเล่นกับแม่ที่สวนแห่งหนึ่ง วิ่งเล่นไปเรื่อย ๆ
 ขณะนั้นก็ได้ยินเสียง "เฮ้ง," ซึ่งออกมาจากพุ่มไม้ เขาจึงเข้าไปดูและพบกับ
 เจ้ากุนน้อยจอมแวมอยู่หลังพุ่มไม้ ขยี้จากมอสส์ เขาจึงตัดสินใจขโมยมัน
 ขึ้นมา เพื่อไปขอแม่ให้มาเลี้ยงที่บ้าน นี่จึงเป็นจุดเริ่มต้นที่ทั้งสองได้สร้าง
 มิตรภาพร่วมกัน

เด็กชายนักฟุตบอล เก่งๆ น้อยๆ นี้เป็นอย่างดี นักอาหารก็ไม่ได้
 ซึ่งอาหารทานไปของมันก็ชื่อ "ไก่เจีย" เขาก็จึงซื้อให้มันไก่เจียนั่นเอง
 เขาชอบชานน้ำ แผลงกันให้ทุกวัน พอออกไปวิ่งเล่นด้วยกันทุกวัน และทุกครั้ง
 ที่เขาจะไปโรงเรียน ไก่เจียก็จะคอยไปส่งเขาที่โรงเรียนไม่ให้น้ำบ้านเสมอ
 พอถึงเวลาเลิกเรียน ไก่เจียก็จะไปนั่งรอรับเขาทุกครั้ง รอให้เด็กชายนัก
 ฟุตบอลมาลูบหัว เหมือนทุกวัน

ตลอดผ่านไป เด็กชายนัก ก็โตขึ้นเป็น "นายทหารนัก" เขาเข้ารับ-
 ราชการอยู่ที่ไม่ไกลจากบ้านของเขามากนัก พอเขาออกจากโรงเรียนการ-
 ก็จะกลับบ้านทุกครั้ง เพื่อมาหาแม่และไข่เจียว เขาจะพาหมอนึ่งเล่นจก
 ใจทันไม่ใหญ่ที่สวนหน้าบ้าน เวลาเขาทำใจก็จะมารายให้ไข่เจียวฟังทุกครั้ง
 ถึงแม้ว่าไข่เจียวจะไม่สามารถพูดปลอบใจอะไรเขาได้เลย แต่อย่างนั้น
 มันก็รับรู้ถึงความรักที่นั่นได้เป็นอย่างดี จึงอดแน่นเพื่อเล่นหลายเหงา
 หลายทำใจให้เขา นี่จึงเป็นวิธีที่ดีที่ลูกเก่าที่จะทำได้

ในช่วงเวลานั้น สงคราม ที่กำลัง เกิดขึ้น ได้ทำให้ความรุนแรง
 เป็นอย่างมาก จนทำให้นายทหารนั้น จะต้องไปประจำการและ
 ทำศึกสงครามบริเวณหัวเมือง เขาจึงไม่มีเวลากลับไปที่บ้านเท่าไหร่นัก
 จะต้องคอยทำหน้าที่ทหารให้ดีที่สุด เพื่อป้องกันภัยสงครามไม่ให้ลุกลาม
 แต่ใจเขายังคิดถึงหน้าที่ของมันเป็นอยู่ทุกวันอยู่เหมือนเคย
 คอยมานั่งไต่ถามไม้ที่สวนหน้าบ้าน รอเจ้านายของมันกลับมา
 พร้อมกับดูหัวมันอีกทั้ง

แต่สงครามก็มาจบลงเสียเป็นอย่างมากมาย ที่มาขยายเข้ามาของจวเมือง นักรู้สึก
ไม่สบายใจ จึงรีบกลับไปหาแม่ที่บ้าน เขาก็วิ่งหัดงัดเงินสดลับกันไป เพื่อจะได้
ถึงบ้านให้เร็วที่สุด พอเขากลับไปถึงบ้านก็ไปเข้าหาคุณแม่ทันที พร้อมกับพูดว่า
"แม่ครับ ระวังจักษีนะ เหตุการณ์ยังไม่สงบระวังจักษิจัย..." ยังพูดไม่ทันจบ
เสียงสัญญาณหวอก็ดังขึ้นทันที เขาก็รีบวิ่งหาแม่พร้อมกับหิ้วข้าวของออกไป
อย่างรวดเร็ว จนไม่ได้สังเกตเลยว่า มีเจ้าโตเปียวิ่งตามหลัง มาจกัย

ไต่เชียวที่รออยู่ที่ค่ายทหารนั้น นิ่งเฝ้ารอให้นกกลับมาหามัน
เมื่อเวลาผ่านไปสักพักหนึ่ง นายทหารคนอื่น ก็ทยอยกันกลับมากำย
แต่ทว่า กลับไต่วีแววของนก ไต่เชียววิ่งวนหาหนทางที่จะอยู่หลายทั้ง
ทาเทไทรก็หาไม่เจอ มันจึงตัดสินใจวิ่งออกไปนอกค่าย เพื่อไปจากทา
เพื่อนของมันโดยทันที

ไต้เจียวพยายามจกมันลงจากพื้นของนัก ระหว่างที่มันจกมาหาเขา เพชกรกรณใจอง
ก็ยังไม่สงบ มีเสียงปืน เสียงระเบิดดังเป็นระยะๆ ศิษย์กาปรัทหักพังมากมาย
ในขณะนั้นเองไต้เจียวก็ไต่กำแพงของนัก เพื่อนรักของมัน ไต้เจียวไม่เตล่านั้น
มันพยายามใช้หัวจกมันเข้าไม้ซอก จนพบร่างของนักที่กำลังบาดเจ็บ มันจึงพยายาม
ทำให้มันแตกนั้นช่วย แต่ก็ได้รู้แล้ว มันจึงรีบวิ่งกลับไปที่ค่ายทหาร เพื่อไปจก
เพื่อน ๆ ของนักให้มาช่วยทันที

เมื่อได้เจียวกลับไปที่ย้ายทหาร ก็เห็นว่าเพื่อนคนอื่น ๆ ก็กำลังจากมหร
 นท์อยู่เช่นกัน ได้เจียวจึงพยายามหาเพื่อนชดชวามช่วยเหลือ และวิ่งนำทหาร
 จนขึ้นไปหาหน้ เมื่อเพื่อนทหารพบหน้ที่นอนอยู่ ก็พากันช่วยเหลือ
 เจ้าเจียวจิตใจที่หนักพลอดกายจี้ จึงวิ่งวิ่งเข้าไปหา แต่ได้ช่วยยั้งนัก
 เจ้าเจียว เทียบกับระเบิดในบริเวณใกล้เคียง แผลสาหัสของมันก็ยังง
 มองไปยังหน้ ทำให้มันเห็นหน้าเพื่อนรัก เป็นครั้งสุดท้าย ก่อนจะสิ้นใจลง

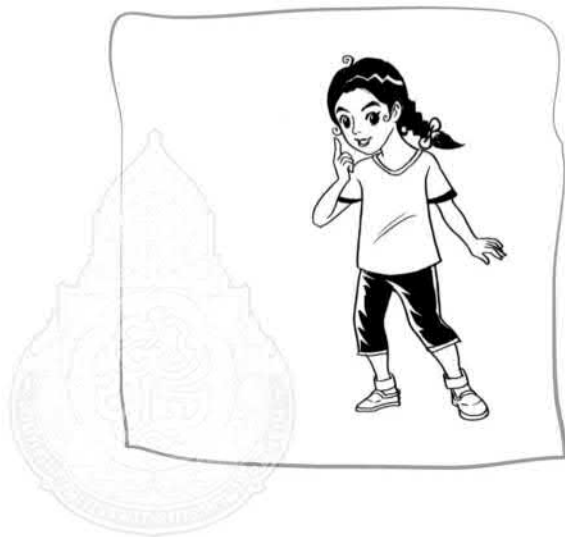

น้ำหนักโตเฉียวมาฝังไว้ในสวนหน้าบ้าน ใจฉันไม่ทันนั้น แม่และน้า
 พังเสียใจที่ใจเฉียวหายไป เหลือการคิดถึงนี้ นับเป็นการสูญเสียเพื่อน
 ที่แสนรู้ใจของเขา เขาได้เตือนรู้ทุกบทเรียนที่สำคัญว่า....
 " จงไม่มีผมในวันนี้ ถ้าไม่มีสิทธภาพที่ดีในวันนั้น " เขาและแม่ยืนมอง
 พร้อมกับวงจอกไม้ไว้บนหลุมศพของใจเฉียว

จากเหตุการณ์ในวันนั้น ส่งผลมาถึงวันนี้ ถึงแม้ว่าไข่เหี่ยว
จะจากผมไปแล้ว แต่มิตรภาพที่ดีก็ยังไม่เสื่อมหายไปไหน
ยังคงเก็บเป็นความทรงจำอันแสนมีค่า ที่เรียกว่า พี่สอน และมิตรภาพ
ที่แท้จริงของผมไปชั่ววันจันทร์

รวมใจให้เป็นหนึ่ง

“แก้มใส” เด็กหญิงตัวน้อยวัย ๑๐ ขวบ ตื่นแต่เช้าด้วยความตื่นเต้น วันนี้คุณแม่ของเธอได้สัญญากับเธอไว้ว่าจะพาไปเที่ยว “ตลาดนัดอาเซียน” ด้วยกัน เด็กหญิงจึงรีบอาบน้ำแต่งตัวและไปพบคุณแม่

“แก้มใส เราจะออกเดินทางกันแล้วนะจ๊ะ พร้อมหรือยัง”

“พร้อมแล้วค่ะคุณแม่” แก้มใสยิ้มพร้อมเดินตามคุณแม่ออกไป

ตลาดนัดอาเซียนอยู่ห่างจากบ้านของแก้มใสเพียง ๓๐๐ เมตร เป็นตลาดขนาดใหญ่ เปิดโอกาสให้พ่อค้าแม่ค้าจากหลากหลายกลุ่มประเทศในอาเซียนนำสินค้าเข้ามาขายได้อย่างอิสระ มีสินค้าที่เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติหลายชนิด ทั้งอาหาร ขนม เสื้อผ้า และเครื่องแต่งกาย

“ว้าว! กว้างจังเลย คุณแม่คะ แก้มใสขอเดินไปดูของเล่นทางโน้นได้ไหมคะ?”

“ได้ซิจ๊ะ แต่อย่าไปไกลน้ากนะ”

“ค่ะ ขอบคุณค่ะคุณแม่” แก้มใสยิ้มดีใจ

เด็กหญิงมองไปรอบๆ และเดินเล่นอย่างสนุกสนาน จนกระทั่งมีแม่ค้าสาวชาวพม่าเข้ามาทัก

“มิงกะลาบา น้องสาวจ๊ะ สนใจของเล่นร้านพี่ไหม ของดีจากพม่าทั้งนั้นเลยนะ มีทั้งตุ๊กตาล้มลุก ไม้แกะสลัก แป้งทานาคาหอมๆ ก็มีนะ”

แม่ค้าชาวพม่ากล่าวชักชวนแก้มใสอย่างเป็นมิตร ในขณะที่แก้มใสกำลังจะเดินเข้าไปดูของในร้านอยู่นั้น แม่ค้าชาวเวียดนามจากร้านตรงข้าม ก็ตรงเข้ามาตึงมือแก้มใสไว้

“หนูๆ ชินจ่าวจ๊ะ เข้ามาร้านพี่ดีกว่านะ ของเล่นไม้เวียดนามร้านพี่นะแข็งแรง คงทน ทำจากไม้อย่างดี สวยงามกว่าของร้านนี้เยอะเลย” เธอพูดโฆษณาพร้อมกับตึงแก้มใสให้มาที่ร้านตัวเอง

แม่ค้าชาวพม่าเห็นดั่งนั้นโกรธมาก จึงพุ่งเข้ามาแย่งแขน
อีกข้างของแก้มใส่ไว้ และตวาดใส่แม่ค้าชาวเวียดนามอย่าง
เหลืออด

“นี่เรามีสิทธิ์อะไรมาแย่งลูกค้าของฉัน!”

“ก็ของที่ร้านฉันดีกว่า เด็กคนนี้ก็ต้องซื้อของฉัน
อยู่แล้ว” แม่ค้าสาวชาวเวียดนามดึงแขนของแก้มใส่มาฝั่ง
ตัวเองอย่างแรง

“ของร้านฉันดีกว่า” แม่ค้าชาวพม่าก็ดึงแขนของแก้มใส่
อย่างแรงเช่นกัน

“ร้านฉัน”

“ร้านฉัน”

แม่ค้าสาวทั้งสองย้อแขนของแก้มใสไปมา จนเธอร้องออกมาด้วยความเจ็บ แต่แม่ค้าทั้งสองก็ไม่สนใจ แก้มใสรู้สึกหงุดหงิดและไม่พอใจมาก เธอจึงตะโกนเสียงดัง หวังจะหยุดการทะเลาะวิวาทของคนทั้งคู่

“หยุดเสียทีได้ไหมคะ! พวกพี่จะทะเลาะกันทำไมอีกไม่กี่เดือนข้างหน้าพวกเราทั้ง ๑๐ ประเทศก็จะเข้าร่วมอาเซียน กลายเป็นหนึ่งเดียวกันแล้ว พวกเราจะต้องคอยช่วยเหลือและสนับสนุนกันและกัน เพื่อจะได้ก้าวไปข้างหน้าด้วยความสามัคคีกลมเกลียวกัน อาเซียนไม่ต้องการการใช้กำลังในการตัดสินปัญหา พวกเราต้องอยู่ร่วมกันอย่างสันติ รุ้อย่างนี้แล้วพวกพี่จะหยุดทะเลาะกันได้หรือยังคะ?” แก้มใสมองหน้าแม่ค้าทั้งคู่

“...”

“...”

“พี่ขอโทษนะ น้องเจ็บมากไหม ขอโทษจริงๆ”
แม่ค้าทั้งสองพูดพร้อมกันด้วยความสำนึกผิดและรู้สึกเป็นห่วง
“ไม่เป็นไรค่ะ อย่าทะเลาะกันอีกเลยนะคะ” แก้มใส
ยิ้มอย่างร่าเริง

“แก้มใส! เป็นอะไรหรือเปล่าลูก แม่ได้ยินเสียงเอะอะ
โวยวายมาจากทางนี้” คุณแม่ของแก้มใสวิ่งเข้ามาทอดลูกไว้
ด้วยความเป็นห่วง

“ไม่มีอะไรค่ะคุณแม่ เราไปดูแบ่งทานาคากับของเล่นไม้
ที่พี่ๆ เขาขายกันดีกว่านะคะ”

“เอาซิจ๊ะ น่าสนใจทั้งคู่เลย”

สุดท้ายทั้งแก้มใสและแม่ค้าทั้งสองก็ยิ้มให้กันอย่างเป็นมิตร และไม่มีเรื่องอะไรขัดข้องใจกันอีก เพราะจะ
รวมใจให้เป็นหนึ่งเดียวกันนั่นเอง

เด็กหญิงชนนิภาณต์ ต่อสิริกุลชัย
ม.๓ โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์
กรุงเทพมหานคร

การเดินทางของรีบิท

สวัสดี ฉันมีชื่อว่า รีบิท

ฉันเป็นตุ๊กตากระต่ายสาวขนาดใหญ่ ๑๐ นิ้ว ที่มีขนสีขาวมอมๆ ฉันเดินทางข้ามน้ำข้ามทะเลมาจากจีนแผ่นดินใหญ่มานานมาก จนฉันไม่รู้ว่าฉันมาจากเมืองไหน (ฉันจะไปรู้ได้ยังไงล่ะ ฉันไม่เคยเรียนสังคมนี่นา) ตอนฉันถูกส่งลงเรือมาพร้อมเพื่อนๆ ตัวอื่นๆ อีกเป็นพันๆ ตัว เราถูกอัดแน่นมาในกระสอบใบใหญ่เป็นร้อยๆ ใบ บ่อยครั้งที่ฉันรู้สึกว่กระสอบที่ใส่พวกฉันอยู่ถูกจับโยน ตอนอยู่ในเรือมันโคลงเคลงมาก พวกเราตัวหนึ่งในจำนวนหลายพันตัวก็ได้พูดออกมาว่า

“เราต้องอดทน เดี่ยวเราก็จะได้เห็นแสงสว่างและ
ถูกจัดวางขายในร้านใดร้านหนึ่งเหมือนกับที่พวกเราจากมา”

เวลาผ่านไปหลายสัปดาห์ กระสอบที่ฉันอยู่ก็ถูกเทออก
พวกเราได้ยินเสียงคนพูดโต้ตอบกัน ตึกตาตัวหนึ่งบอกว่า
นั่นคือภาษาไทย พวกเราอยู่ในประเทศไทย (ฉันเป็นตึกตานี
พระเจ้าประทานให้ตึกตารู้ทุกภาษาอยู่แล้วล่ะ) ซึ่งนั่นก็ทำให้
ฉันรู้ว่าพวกเราเป็นสินค้าที่ไม่สมบูรณ์ ถูกขายเหมาถูกๆ ให้
พ่อค้าตลาดนัดคนหนึ่ง พ่อค้าคนนี้ก็กลับบ้านพร้อมกระสอบ
ตึกตาหลายหลากชนิดปนกันมากกว่า ๑๐ ใบ เมื่อถึงบ้าน
ครอบครัวของเขาเปิดกระสอบแล้วเทพวกฉันออกมาบนลาน
ซีเมนต์กว้างๆ ตึกตาหมีสีแดงตัวหนึ่งก็วิ่งออกจากกองพวกเราไป
หวังจะให้พ่อค้าได้สะดุดตาในรูปร่างหน้าตาของมัน แต่
ทันใดนั้นเองลูกหมาซุกขนสองตัวก็วิ่งเข้ามากัดกระซอกแขนมัน
คนละข้าง เจ้าหมีสีแดงร้องเสียงโหยหวน (ในโลกของตึกตา)
ฉันเดาว่าเมื่อแขนมันหลุดออกจากตัวคงไม่มีเลือดไหลหรอกนะ
เพราะตัวมันมีสีแดงคล้ำเหมือนเป็อนเลือดอยู่แล้ว พ่อค้า
หัวเราะเสียงดังแล้วพูดว่า

“เจ้าถุงทอง เจ้าห่อเงิน มาเลือกตุ๊กตาไปเล่นอีกแล้วนะ
เฮ้! ฉันทักให้ตัวหนึ่งก็แล้วกัน”

แล้วพวกเราทั้งหมดได้ลงอาบน้ำในเครื่องอะไรสักอย่าง
ที่หมุนตัวๆ ในน้ำมีฟองฟูฟ่องเต็มไปหมด ฉันทับตาตลอดเวลา
ที่ต้องอาบน้ำอยู่ในเครื่องพายุหมุนนั้น มันทำฉันเวียนหัวมาก
แต่พวกเราที่ตัวนุ่มหอมฉุยด้วยน้ำยาอะไรสักอย่างที่อยู่ใน
เครื่องนั้น หลังจากนั้นพวกเราถูกรอบจนแห้ง พร้อมทั้งจะถูก
วางจำหน่ายแล้วละ

“โอ้! ที่นี้หรือตลาดนัดแผงที่เบอยู่บนโต๊ะ” พวกเรา
ถูกเทมากองไว้ตามขนาดและราคา ฉันทูกองไว้ในกองราคา
ตัวละ ๒๐ บาท

“โอ้ววว! พระเจ้า อะไรกันนี้ เพื่อนฉันที่อยู่บนห้าง
จะมีราคาเทียบกับเงินไทย ๑๗๕ บาทเชียวนะ แต่ตอนนี้
ฉันมีราคาค่าตัวแค่ ๒๐ บาท แถมยังถูกหีบถมอยู่ในกองตุ๊กตา
ขนาดเดียวกันอีกราว ๒๐ ตัว” แล้วยังมีเพื่อนๆ ฉันทิ้งอยู่ใน
กระสอบรอกออกมาอดใจให้กับพ่อแม่และเด็กๆ อีกไม่ต่ำกว่า
๕๐๐ ตัว

“เธอตุ๊กตาสีเมอร์ตัวนี้สี ที่มันเป็นการตุนใจ” เด็กสาว
ที่ใส่กระโปรงบานสีชมพูลายดอกไม้พูด

“ว้าว! น่ารักจัง ๒๐ บาทเอง ซื้อมาไปติดกับ
พวงกุญแจสิ” เด็กสาวสะพายกระเป๋ารูปหมีตบ

ต่อจากนั้น มีเด็กเล็กที่มาพร้อมแม่บอกว่า “แม่ขา
หนูอยากได้กระต่าย...อ๊ย!...นี่ไง...” เธอหยิบฉันทันขึ้นไปไว้ในมือ
แล้วพูดต่อว่า

“ว่า...ตุ๊กตาอะไรนะน่าเกลียด หนูยาวตกลงมาเหมือน
หมาหุบเลย ไม่เอาดีกว่า” แล้วเธอก็โยนฉันทันกลับเข้าที่เดิม
แล้วไปเลือกตุ๊กตากระต่ายขนฟูตัวละ ๕๐ บาทแทน แล้วเดิน
กอดมันออกไป

โดนต่อว่าว่าหน้าตาหน้าเกลียดให้เจ็บช้ำน้ำใจยังไม่พอ
ฉันทันยังโชคร้ายตกลงไปบนพื้นฝุ่นที่ไม่มีใครสนใจ ผ่านไปหลาย
สัปดาห์ที่พ่อค้าขายตุ๊กตาได้เรื่อยๆ จนลูกค้าเริ่มน้อยลง พ่อค้า
ก็เติมตุ๊กตาลงในแผงอีก เขาถึงเห็นฉันทันนอนกองอยู่กับพื้น
“อ้าว!...ตกลงมาจนขนขาวๆ ดำหมดแล้ว วันนี้คงขายไม่ออก
แล้วละ” แล้วเขาก็จับฉันทันเอาไปวางแยกไว้ที่มุมแผง

“เหงามั๊ย หวังว่าใครสักคนคงจะมองผ่านมาจากทางนี้
แล้วเกิดชอบฉันขึ้นมาบ้างนะ”

สิบโมงเช้าของวันนั้นมีแม่บ้านวัยกลางคนเดินมาจ่ายตลาด
ขณะที่หอบหิ้วของเต็มไม้เต็มมือ เธอมาหยุดดูตุ๊กตาที่แผง
ฉันมองออกกว่าเธอตัดสินใจอยู่นาน ในที่สุดก็จ่ายเงินอยู่ในมือ
หันหลังกำลังออกเดินจากไป

“แต่ดูสิ คุณป้าทำธนบัตรใบละ ๑๐๐ บาทตกอยู่ที่พื้น”
ฉันจึงพยายามกลิ้งตัวเองจนตกลงไปบนหลังเท้าคุณป้า คุณป้า
จึงก้มลงมองและเห็นว่าตัวเองทำเงินตก คุณป้าเก็บฉันและเงิน
ขึ้นจากพื้นแล้วถามคนขายว่า “พ่อค้า! กระด่ำยเล็กๆ ตัวนี้
ราคาเท่าไร” คนขายตอบว่า “อ้อ!...ขนมมันดำ ผมกำลังจะเอา
กลับไปซักใหม่ ถ้าป้าชอบ ผมคิด ๑๐ บาท ซื้อมันประจำ
อยู่แล้ว” คุณป้าตอบว่า “ฉันซื้อจ้ะ” แล้วคุณป้าก็หย่อนฉันลงไป
ในตะกร้าผัก

“ฉันมีบ้านแล้ว ไชโย” ฉันตะโกนร้องอยู่ในใจ

เมื่อถึงบ้านคุณป้า เธอนำฉันใส่ลงในกะละมังเล็กๆ
แล้วเอาสบู่หอมกลิ่นกุหลาบมาฟอกฉัน จนขนของฉันขาวสะอาด
แล้วฉันก็ถูกไม้หนีบหนีบหูตากแดดจนแห้งและตัวหอมเหมือน
สวนดอกไม้ คุณป้าเก็บและจับฉันอย่างทะนุถนอมและสำรวจว่า

ฉันมีร่องรอยขาดที่ตรงไหน คุณป้าพูดว่า “น่ารักจริงๆ เจ้ากระต่ายน้อย น้องกานต์ลูกสาวของฉันต้องชอบเธอแน่ๆ ฉันชอบให้ลูกเล่นแบบมีจินตนาการมากกว่าโทรศัพท์มือถืออันนี้จะบอกให้” แล้วฉันก็ได้ไปนั่งรอน้องกานต์อย่างใจจดใจจ่อ

“สวัสดิ์ค่ะ กลับมาแล้วค่ะแม่ขา” เสียงใสๆ ของเด็กผู้หญิงดังขึ้น แล้วก็มีเสียงเปิดประตูห้อง ฉันมองเห็นเด็กผู้หญิงใส่ชุดประณมปลาย แก้มเป็นสีชมพูระเรื่อ แม้ว่าเธอจะดูเหน็ดเหนื่อย แต่ก็ไม่ทำให้ความน่ารักบนหน้าเธอลดน้อยลงเลยทันทีที่เธอมองมาเจอฉัน เธอทำหน้าตะลึงแล้วตะโกนว่า

“โอ้โฮ! น่ารักจังเลยค่ะแม่ แม่ซื้อตุ๊กตากระต่ายตัวใหม่มาให้หนูหรือคะ หนูชอบจัง มีกุหลาบรอบคอด้วย” เธอพลิกฉันทั่วตัว

“แม่รู้ไหมคะ เขามีชื่อด้วย ตุ๊กตาตัวนี้ชื่อ รีบิทะ Rebit
Made in China”

“หนูจะเอามันไว้คุยเป็นเพื่อนเวลาหนูทำการบ้าน
อ่านหนังสือ” เธอพูดรัวๆ ด้วยเสียงเจื้อยแจ้ว

แล้วเธอก็หันมาสบตาฉัน พร้อมกับบอกว่า “ยินดี
ต้อนรับเธอเข้าบ้านที่อบอุ่นของน้องกานต์นะ รีบิท”

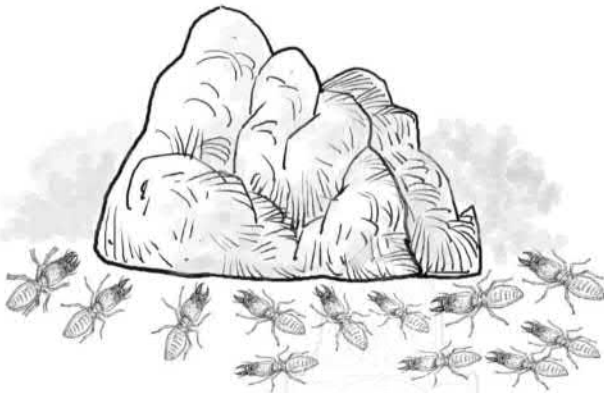
“ไฮโย! เธอรู้จักฉันแล้ว ฉันสัญญาว่า จะเป็นเพื่อนที่ดี
ของเธอตลอดไปนะน้องกานต์” ฉันตอบรับเธอในใจ

ในที่สุดของที่ดูเหมือนไร้คุณค่ากับใครบางคน แต่เมื่อ
ได้อยู่ในมือของคนที่รู้จักมองให้ลึกลงไป อยู่ให้ถูกที่ถูกเวลา
ก็จะทำให้ของสิ่งนั้นเผยคุณค่าที่แท้จริงออกมา เพราะทุกสิ่ง
ทุกอย่างบนโลกใบนี้ย่อมมีคุณค่าแตกต่างกันออกไป สุดแท้แต่
เราจะใช้หัวใจในการมอง

นางสาวณิชา บุตรศิริ
โรงเรียนวัดทรงธรรม
อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

สามัคคีกันไว้ชาติไทยอยู่รอด

“...ทุกคนจะต้องตั้งมั่นในความสามัคคีและความไม่ประมาท จะต้องใช้ปัญญาและความรอบคอบคิดอ่านก่อนที่จะกระทำการทั้งปวง จะต้องร่วมกันป้องกันแก้ไขและกำจัดสิ่งชั่วร้ายเป็นอันตรายต่อประเทศชาติ หมั่นประกอบสัมมาอาชีพด้วยความซื่อสัตย์สุจริต คิดถึงประโยชน์สุขส่วนรวมของบ้านเมืองเป็นนิตยเป็นสำคัญ...” พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่พระราชทานแก่ประชาชนชาวไทยในโอกาสขึ้นปีใหม่ พ.ศ. ๒๕๑๒ โดยจะเห็นได้ว่าพระบรมราโชวาทหรือกระแสพระราชดำรัสของพระองค์ที่พระราชทานในโอกาสต่างๆ ตั้งแต่ขึ้นครองราชย์จนถึงปัจจุบัน แม้ผ่านมาหลายปีแล้ว แต่ก็ยังมีความทันสมัยอยู่เสมอ ทรงเตือนและสอนในเรื่องการดำรงชีวิต โดยยึดหลักความซื่อตรง ขยันหมั่นเพียร และทรงเน้นย้ำถึงเรื่อง “ความสามัคคี” ของคนในชาติเป็นสำคัญ

“สามัคคี” หมายถึง
 ความพร้อมเพรียง
 ความร่วมมือร่วมใจ
 ของทุกคนทุกฝ่าย
 ที่จะทำหน้าที่เพื่อ
 ประโยชน์ส่วนรวม
 ให้สำเร็จลุล่วงทันเวลา
 โดยเต็มกำลังความรู้ความ
 สามารถ ตัวอย่างของความ
 สามัคคี ได้แก่ ปลวก ซึ่งเป็นสัตว์เล็กๆ

แต่สามารถสร้างจอมปลวกอันแข็งแกร่งใหญ่โต ต้านลมฝนและ
 พายุได้อย่างดี เพราะปลวกต่างรู้หน้าที่ มีความรับผิดชอบและ
 มีความสามัคคีกันดีมาก ชาติไทยเปรียบเหมือนครอบครัวใหญ่
 มีความแตกต่างกันทางด้านความคิด ถ้าชาติความรับผิดชอบ
 ชาติคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งเป็นปัจจัย

พื้นฐานนำไปสู่ความสามัคคี
 แล้วไซ้ ไทยเราก็ต้องประสบ
 เคราะห์กรรมกันทั้งชาติ
 ดังพระราชนิพนธ์ของ
 รัชกาลที่ ๖ ว่า “ชาติใดไร้รัก
 สมัครสมาน จะทำการสิ่งใด
 ก็ไร้ผล แม้ชาติย่อยยับอันจน
 บุคคลจะสุขอยู่อย่างไร”

แต่ในทางกลับกัน ถ้าคนไทยทุกคนต่างมีค่านิยม
พื้นฐานที่ดี ได้แก่ การรู้หน้าที่ มีวินัย ภูมิใจในความเป็นไทย
รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต พอเพียง เสียสละ มีน้ำใจ
และปฏิบัติตามคุณธรรมทางศาสนาแล้วไซ้ ความสามัคคีก็
จะเกิดขึ้น จะนำพาชาติไทยให้มั่นคงถาวร มีความสงบสุขและ
ความเจริญก้าวหน้า ดังพุทธศาสนสุภาษิตที่ว่า “สุขา สงฺขสฺส
สามัคคี” แปลว่า ความพร้อมเพรียงของหมู่คณะทำให้เกิดสุข

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเป็นศูนย์รวมจิตใจ
ของคนไทยทั้งชาติ ทรงเป็นศูนย์กลางของความสามัคคี
ให้ระลึกถึงประวัติศาสตร์ชาติไทย ที่บรรพบุรุษของไทยได้เสียสละ
เลือดเนื้อเพื่อรักษาเอกราชของชาติไว้ได้ก็เพราะความรักใคร่
กลมเกลียวกันของคนในชาตินั้นเอง เราทั้งหลายจึงควร
ร่วมแรงร่วมใจ สม่ัครสมานสามัคคีกัน เพื่อนำพาชาติไทยให้
รอดพ้นจากภัยพิบัติสู่ความสุขความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคง
และถาวร ดังคำกล่าวที่ว่า “สามัคคีกันไว้ชาติไทยอยู่รอด”

เด็กหญิงกนกวรรณ เหลืองอ่อนจริง
๐ ๒.๖ โรงเรียนวัดอัมพวนาราม
อำเภอพนสนิม จังหวัดชลบุรี

ประเพณีเรียกขวัญข้าว “นางด้ง”

....นางด้งเอ๋ย เข้าป่าล่าหงส์ เข้าดงไม้หมาก เข้าวราก
ไม้แดง ตะแคงแมงเหมา กระดิ่งฟัดเข้า ลงมามือมือ ลงมา
พายพาย มาชนดินทราย มาลายน้ำเหล้า ขอเชิญขวัญเจ้า
มาเข้านางด้งเอ๋ย...

เสียงเจ้อยแจ้ว...ฟังแล้วเสนาะหู เป็นทำนองเพลง
สมัยโบราณที่หาฟังได้ยากมากในสมัยปัจจุบันนี้ ประเพณี
เรียกขวัญข้าว “นางด้ง” เป็นประเพณีเก่าแก่ของชาวบ้าน
น้ำพี้ อำเภอดงหลวง จังหวัดอุดรธานี ซึ่งสืบทอดต่อกันมา
เป็นเวลาช้านาน

ในวันขึ้นปีใหม่ไทยหรือวันสงกรานต์ เป็นวันที่ลูกหลาน
กลับจากไปทำงานต่างถิ่นกลับบ้านพร้อมหน้าพร้อมตา
ผู้เฒ่าผู้แก่และลูกหลานในหมู่บ้านจะช่วยกันเตรียมพิธี
เรียกขวัญข้าว “นางด้ง” เพื่อขอขมาและเรียกขวัญข้าว เป็นการ
แสดงความกตัญญูต่อแม่โพสพที่ให้อยู่ดีกินดี มีความอุดมสมบูรณ์
เพื่อให้ลูกหลานได้เห็นคุณค่าของข้าวทุกเม็ด การเตรียมเครื่องใช้
ในพิธี คือ บายศรี หมากพลู रुपเทียน สำหรับปักข้าว กระบุง
ข้าวเปลือก ชันน้ำ กระดัง ครกไม้ สากไม้สำหรับตำข้าว
ผูกด้วยผ้าสามสี มีเครื่องประกอบจังหวะ คือ กลองยาว
พอถึงเวลาค่ำคืน ผู้เฒ่าผู้แก่ เด็กเล็ก หนุ่มสาว จะแต่งกาย
แบบไทยสวยงามไปรวมตัวกันที่ลานกว้างของหมู่บ้าน คนหนุ่มสาว
จะมีความสุขมาก เพราะมีโอกาสดูพบและสนุกสนานร่วมกัน

พอได้เวลาทำพิธี แม่เต่าผู้เป็นเจ้าพิธี เริ่มจุดธูปเทียน ถวายบายศรีต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์และแม่โพสพ อัญเชิญเทพประจำ ดวงดาวบนท้องฟ้า โดยเลือกดวงดาวที่เปล่งประกายส่องแสง สว่างที่สุดในคืนนั้น เชิญลงมาประทับในร่างทรงที่เตรียมไว้ ทุกคนที่อยู่ในพิธีจะช่วยกันปรบมือและร้องเพลง “นางดั่งเอย เข้าป่าล่าหงส์...” ไปเรื่อยๆ จนร่างทรงเริ่มมีอาการสั่นไปทั้งร่าง และหยิบกระดิ่งขึ้นมาไว้ที่ข้างเอว เริ่มร่ายรำด้วยท่าทางแปลกๆ ซึ่งไม่เคยเห็นมาก่อน และมีความอ่อนช้อยสวยงาม พอร่างทรง ร่ายรำจนพอใจแล้ว ก็จะพัดตม่น้ำและกินของเช่นไหว้ที่เตรียมไว้ แล้วแม่เต่าผู้ทำพิธีก็จะถามว่า ไซ้แม่โพสพหรือไม่ ถ้าใช่ให้คว่ำ กระดิ่งลง ถ้าไม่ใช่ให้หงายกระดิ่ง และถามว่าปีต่อไปข้าวปลา อาหารจะอุดมสมบูรณ์หรือไม่ ซักถามจนพอใจแล้ว ก็ให้แม่โพสพ

และผู้เฒ่าผู้แก่ผูกข้อมือให้ลูกหลาน ให้ศีลให้พร แล้วออกจาก
ร่างทรง เป็นอันเสร็จพิธี กลองยาวเริ่มบรรเลงเพลงด้วยจังหวะ
สนุกสนานเร้าใจ หนุ่มสาวผู้เฒ่าผู้แก่ออกไปรำรำ คนที่นั่งดู
ก็ช่วยกันปรบมือเชียร์เป็นที่สนุกสนานครื้นเครง

ประเพณีเรียกขวัญข้าว “นางด้ง” เป็นประเพณีที่
แสดงถึงความกตัญญูต่อสิ่งที่ให้คุณประโยชน์ ให้ความอุดม
สมบูรณ์ การอยู่ดีกินดีต่อมวลมนุษย์ ให้คนรุ่นหลังได้เห็นคุณค่า
ของข้าวทุกเม็ด และยังเป็นการแสดงถึงความรัก ความสามัคคี
การอวยชัยให้พรของผู้เฒ่าผู้แก่ที่มีต่อผู้อ่อนวัยกว่า แสดงถึง
ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม จึงสมควรอนุรักษ์ประเพณี
เรียกขวัญข้าว “นางด้ง” นี้ไว้ เพื่อสืบสานคงความเป็นไทยให้
คนไทยภูมิใจที่ได้เกิดมาบนผืนแผ่นดินไทย

เด็กหญิงปัญญพร พุสมศรี
ป.๖ โรงเรียนบ้านน้ำพี้มิตรภาพที่ ๒๑๔
อำเภอทองแสนขัน จังหวัดอุดรธานี

ขนมไทยในวิถีไทย

สวัสดีครับเพื่อนๆ วันนี้ผมจะพาเพื่อนๆ มารู้จักขนมไทยกันนะครับ แต่เพื่อนๆ รู้ไหมครับว่าขนมไทยมีมาตั้งแต่สมัยโบราณ ขนมไทยดั้งเดิมนั้นครับจะมีส่วนผสมของแป้ง น้ำตาล กะทิ เท่านั้น

ส่วนขนมที่ใช้ไข่เป็นส่วนผสม เช่น ทองหยิบ ทองหยอด เม็ดขนุน มารี กิมมาร์ เดอปีนา (ท้าวทองกิบม้า) นั้น หญิงชาวโปรตุเกสเป็นผู้คิดค้นขึ้นมาครับ คุณยายผมเคยเล่าให้ฟังว่า คนไทยสมัยก่อนจะทำขนมเฉพาะวันสำคัญเท่านั้น เป็นต้นว่า

งานทำบุญเทศกาลสำคัญ หรือการต้อนรับแขกสำคัญ ขนมไทยที่นิยมทำกันทุกๆ ภาคของประเทศไทย ในพิธีการต่างๆ คือ ขนมที่ทำจากไข่ เพราะเชื่อกันว่าชื่อและ

ลักษณะของขนมนั้นๆ มีความหมาย

และเป็นสิริมงคล เช่น ถ้า

รับประทานฟอยทองก็เพื่อหวัง

ให้อยู่ด้วยกันยืนยาวมีอายุยืน

รับประทานขนมชั้นก็ให้ได้

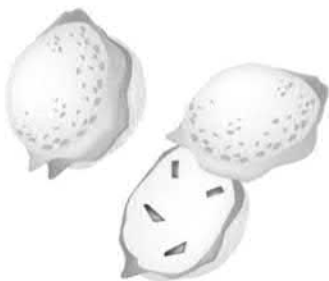

เลื่อนชั้นเลื่อนเงินเดือน รับประทานเม็ดขนุนก็ได้รับการสนับสนุนจากผู้ใหญ่
ให้มีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

วิถีชีวิตของคนไทยสมัยก่อนจะอยู่กับธรรมชาติและใช้ชีวิตแบบพอเพียง
ขนมไทยส่วนมากก็จะมาจากผลผลิตทางธรรมชาติ เช่น กล้วย อ้อย มะม่วง
มะพร้าว รวมไปถึงข้าวเจ้า ข้าวเหนียว

คุณยายบอกผมว่า คนไทยเรานี้โชคดีที่มีเทศกาลประจำปีทุกเดือน และมี
ขนมที่เป็นมงคลตามเทศกาลด้วย เช่น วันเข้าพรรษามีข้าวต้มมัด ฟักทอง
แกงบวด กล้วยบวชชี ส่วนเทศกาลออกพรรษาก็จะมีขนมประจำภาคแตกต่างกันไป
ภาคกลางจะมีกระยาสารท ส่วนภาคเหนือกล้วยตาก ภาคอีสานขนมเทียนครับ

เพื่อนๆ เห็นไหมครับว่า ขนมไทยมีความผูกพันกับคนไทยมาช้านาน และ
ขนมไทยก็จะอยู่คู่คนไทยไปตลอดกาล นี่แหละครับคือวิถีไทย

เด็กชายพลวัต คำยศ
ป.๖ โรงเรียนภูมิวิทยา
อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ

บนสวรรค์มีดีอย่างไร

การทำความดีไม่มีคำว่าสูญเปล่า ผู้ใหญ่ทุกคนมักจะบอกข้าพเจ้าว่าถ้าทำความดีแล้วจะได้ขึ้นสวรรค์ ทำความชั่วแล้วจะตกนรก สวรรค์หรือนรกจะมีอยู่จริงหรือไม่ ยังไม่มีวิธีให้ทุกคนพิสูจน์ได้ แต่สำหรับพวกเราชาวพุทธเชื่อว่าสวรรค์และนรกมีจริงตามคำสอนของพระพุทธองค์และตามคำบอกเล่าของคนที่ตายแล้วพื้น

สวรรค์จะมีแต่ความสุขกายสุขใจ นรกจะมีแต่ความทุกข์ทรมานแสนสาหัส บนสวรรค์จะเป็นที่อยู่ของเทวดาและนางฟ้า ข้อดีของการที่ได้อยู่บนสวรรค์คือ จะไม่มี

ทุกข์ที่เกิดจากการเกิด เพราะเทวดาและนางฟ้าไม่ต้องอาศัย
ท้องมารดาในการเกิด แต่จะจุติมาเป็นหนุ่มสาวที่มีรูปร่าง
หน้าตาสวยงามทุกคนและมีอายุยืนเป็นหมื่นๆ ปี เทพเทวดา
หรือนางฟ้าจะมีกลิ่นกายที่หอม เนื้อตัวหรือเสื้อผ้าอาภรณ์
จะเปล่งประกายเป็นแสงมีรัศมีสว่างไสวไปทั่วสวรรค์ และ
ปราสาทวิมานของเหล่าเทพเทวดาก็จะมีแสงเปล่งประกาย
ตลอดเวลา จึงทำให้บนสวรรค์มีแต่กลางวันไม่มีกลางคืน ไม่ต้อง
พึ่งพาแสงสว่างจากดวงอาทิตย์หรือดวงจันทร์เหมือนโลกมนุษย์
บนสวรรค์จะไม่มีทุกข์ที่เกิดจากการเจ็บป่วยและไม่มี
อุบัติเหตุเกิดขึ้น แค่ว่าอยากจะไปที่ไหนก็จะไปถึงที่นั่นเลย

อาหารบนสวรรค์ก็จะมีแต่อาหารเลิศรส ถ้าเทวดา
นางฟ้าอยากจะกินอะไรแค่นี้ก็จะได้กิน แต่เป็นการกินแบบ
อิมทิพย์ และจะไม่มีการขับถ่ายของเสียออกมา เพราะกิน
แบบอิมทิพย์พอดี

จากเรื่องที่เล่าให้เพื่อนๆ ฟังมาทั้งหมดนี้ ข้าพเจ้าอ่านมา
จากหนังสือพุทธปรัชญาแห่งชีวิต ที่เขียนโดยรองศาสตราจารย์พัน
ดอกบัว ซึ่งท่านมีหนังสืออ้างอิงที่น่าเชื่อถือมาก และสอดคล้อง
กับคำสอนของพระพุทธองค์ด้วย สวรรค์ชั้นที่ข้าพเจ้าสนใจ
และคิดว่าเพื่อนๆ ทุกคนสามารถสะสมความดีไปอยู่บนสวรรค์
ชั้นนี้ได้ นั่นคือสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ซึ่งเป็นสวรรค์ชั้นที่สอง

สวรรค์มีทั้งหมดหกชั้น ชั้นต่ำสุดคือ จาตุมหาราชิกา
เวลา ๑ วัน ๑ คืนเท่ากับ ๕๐ ปีบนโลกมนุษย์ ชั้นที่สองคือ
ดาวดึงส์ เวลา ๑ วัน ๑ คืนเท่ากับ ๑๐๐ ปีบนโลกมนุษย์
ชั้นที่สามคือ ยามา เวลา ๑ วัน ๑ คืนเท่ากับ ๒๐๐ ปีบนโลก
มนุษย์ ชั้นที่สี่คือ ดุสิต เวลา ๑ วัน ๑ คืนเท่ากับ ๔๐๐ ปีบนโลก
มนุษย์ ชั้นที่ห้าคือ นิมมานรติ เวลา ๑ วัน ๑ คืนเท่ากับ ๘๐๐ ปี
บนโลกมนุษย์ และชั้นที่หกคือ ปรนิมมิตวสวัตดี เวลา ๑ วัน
๑ คืนเท่ากับ ๑,๖๐๐ ปีบนโลกมนุษย์

สวรรค์ทุกชั้นคนที่จะไปอยู่ได้จะต้องเป็นคนที่มีรักษา
ศีลห้าขณะที่อยู่บนโลกมนุษย์คือ ไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ลักทรัพย์
ไม่ประพฤติดูผิดในกาม ไม่พูดโกหกหลอกลวง ไม่ดื่มสุรา
ของมึนเมา และต้องหมั่นให้ทานด้วย สาเหตุที่ข้าพเจ้าอยาก
ไปอยู่สวรรค์ชั้นดาวดึงส์ เพราะข้าพเจ้าสามารถทำความดี

ที่กำหนดไว้ นอกเหนือจากการรักษาสี่ห้าได้แบบสบายๆ คือ ๑. บำรุงเลี้ยงดูบิดามารดา ๒. นอบน้อมต่อผู้ใหญ่ ๓. พุดแต่คำสุภาพอ่อนหวาน ๔. ไม่พุดคำส่อเสียด ๕. พุดแต่คำสัตย์ ๖. กำจัดความตระหนี่ถี่เหนียว ๗. ไม่โกรธ สวรรค์ชั้นนี้คงจะมีแต่คนพุดเพราะๆ ไม่ทะเลาะเบาะแว้งกัน นอกจากนั้น สวรรค์ชั้นนี้ยังมีนางฟ้าที่ข้าพเจ้าคุ้นเคยชื่อถึงสี่องค์ ซึ่งท่านเป็นมเหสีของพระอินทร์ คือ นางสุธรรมา นางสุชาดา นางสุนันทา และนางสุจิตรา

สวรรค์ทั้งหกชั้นแม้จะเป็นภูมิชั้นสูง แต่ก็ยังตกอยู่ในอำนาจของกามารมณ์ ดังนั้นเทวดานางฟ้าในชั้นต่างๆ จึงยังมีคู่ครองกันเป็นส่วนมาก ที่ตั้งของสวรรค์กับโลกมนุษย์จะซ้อนกันอยู่และสวรรค์ก็ซ้อนกันอยู่เป็นชั้นๆ จากต่ำไปหาสูงเป็นวงกลมโอบล้อมโลกมนุษย์ อาณาเขตของสวรรค์ถูกแบ่งออกไปตามดินแดนและเชื้อชาติ ภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารนั้นจะใช้ภาษาจิตในการสื่อสารกัน ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นเทวดามาจากชาติใดก็สามารถติดต่อสื่อสารกันได้ บนสวรรค์มีภูเขา แม่น้ำ น้ำตก ทะเล สวนดอกไม้ เหมือนโลกมนุษย์ แต่สวยงามดงามกว่ากันมาก อากาศบนสวรรค์จะพอดีไม่ร้อนไม่หนาว แสงสว่างบนสวรรค์ได้มาจากรัศมีของเหล่าเทวดา นางฟ้า และสิ่งต่างๆ บนโลกสวรรค์ผิดกับบนรก ที่ชุมลึกเท่าไรยิ่งมืดมิดมากเท่านั้น

สวรรค์เป็นดินแดนแห่งความสุข ความสะดวกสบาย ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บ ไม่แก่ไม่เฒ่า ไม่หิวกระหาย ไม่ต้องประกอบอาชีพ อยากรได้อะไรก็เนรมิตเอาได้ทันที อยากรไปไหน

เลี้ยวดูมีดามารดา
นอนน้อมต่อผู้ใหญ๋
พูดจาสุภาพอ่อนหวาน
ไม่พูดคำส่อเสียด

อย่างนี้แหละคือบวรวงศ์
ชั้นดาวดึงส์ได้ละสิ

ก็ไปได้รวดเร็วทันใจ คนที่จะไปเกิดบนสวรรค์ได้จะต้องประกอบ
แต่กรรมดี เพราะจะมีแต่บาปบุญเท่านั้นที่ติดตัวเราไปหลังจาก
เราจากโลกนี้ไปแล้ว อย่างอื่นไม่สามารถนำติดตัวไปสู่โลกหน้า
ได้เลย บนสวรรค์ใครทำบุญไว้มากก็จะได้เสวยสุขในรูปแบบ
ต่างๆ ดุจคนมีเงินมากก็สุขสำราญด้วยการใช้เงินนั้น ส่วนคน
ทำบาปไว้มากก็จะทุกข์ทรมาน ชดใช้กรรมในรูปแบบต่างๆ
นานนับหมื่นๆ ปีเช่นกัน เมื่อเรารู้อย่างนี้แล้วจึงไม่ควรอยู่นิ่งเฉย
ควรรีบชวนขวยชะสมบัติโดยการทำความดี ละเว้นความชั่ว
ทำจิตใจให้ผ่องแผ้วไว้สำหรับเป็นเสบียงเพื่อส่งตัวเองไปสวรรค์...
เพราะสวรรค์มีตัวอย่างนี้เอง

เด็กหญิงสุพรรณษา บุญนตร

ม.๓ โรงเรียนบ้านด้ามพรา

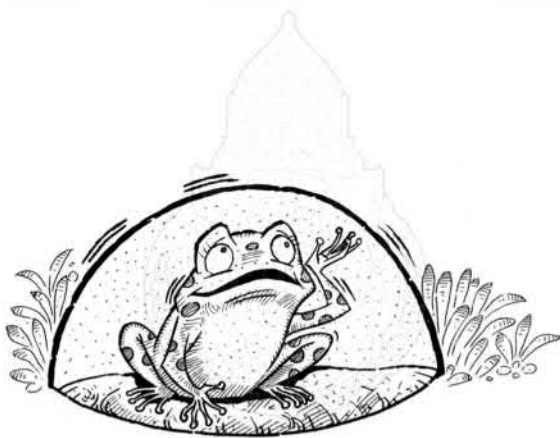
อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

รักการอ่าน

เราคนไทย	มีหัวใจ	รักการอ่าน
วางรากฐาน	จิตสำนึก	การศึกษา
ช่วยสร้างคน	สร้างชาติ	ให้พัฒนา
เพิ่มคุณค่า	เพิ่มพลัง	สร้างสังคม
เพราะหนังสือ	คือโลก	อันกว้างใหญ่
อ่านแล้วเหมือน	ท่องเที่ยวไป	ได้สุขสม
อยากจะรู้	เรื่องราวใด	ได้ชื่นชม
มีใจงม	เหมือนกบใหญ่	ในกะลา

และหนังสือ	คือเพื่อน	ในยามเหงา
ทุกคำเข้า	ร่วมสร้างฝัน	สุดหรรษา
อ่านยามว่าง	ประทับใจ	ได้ฟังพา
ปลื้มอุรา	แสนสดชื่น	ทุกคืนวัน
อีกหนังสือ	คือชีวิต	คิดก้าวหน้า
ช่วยพัฒนา	ทั้งกายใจ	ได้ตั้งฝัน
มีแง่คิด	มีคุณค่า	สารพัน
ช่วยสร้างสรรค์	ชีวิตนี้	ดีขึ้นเอย

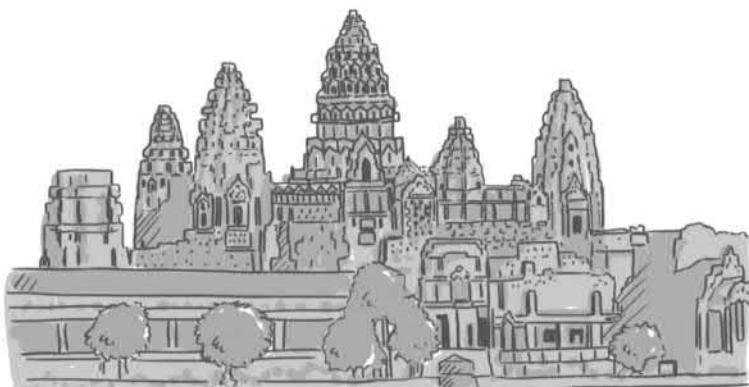
เด็กหญิงวรัณพร อังกรวัฒนะ
 ม.๒ โรงเรียนกระทุ่มแบน "วิเศษสมุทคุณ"
 อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

เด็กชุดใหม่ทั่วโลกอาเซียน

อาเซียนมีประเทศสมาชิกทั้งหมด ๑๐ ประเทศ
ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย เมียนมาร์
ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ เวียดนาม และไทย

สวัสดีครับเพื่อนๆ วันนี้ผมดีใจมากเลยครับที่ได้มี
โอกาสนำความรู้มาฝากเพื่อนๆ เพื่อนๆ รู้ไหมว่าทำไมอาเซียน
ของเราก็ต้องร่วมมือกันให้เหนียวแน่น นั่นเพราะเพื่อเพิ่มความ
เข้มแข็งและความมั่นคงยิ่งขึ้น ถึงเวลาแล้วล่ะครับ ที่ผู้นำแต่ละ
ประเทศต่างเห็นพ้องต้องกัน ในการสร้างประชาคมอาเซียนขึ้น

แต่ เอ๊ะ! แล้วทำไมต้องสร้างประชาคมอาเซียนขึ้นมาเพื่ออะไรนะ แล้วเพื่อนๆ รู้ไหมครับ ๓ เสาหลักอาเซียนมีอะไรบ้างนะ

อ้อ! ผมนึกออกแล้วครับ คุณครูเคยเล่าให้ฟังว่าประชาคมอาเซียน ๓ เสาหลัก มีประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนนั่นเอง

เพื่อนๆ ครับ สังคมเราทุกวันนี้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว พวกเราเป็นเยาวชนจำเป็นต้องเรียนรู้และเข้าใจ เพื่อปรับตัวในการดำรงชีวิตในสังคมโลกของเรานะครับ

เดี๋ยวผมจะพูดถึง ๓ เสาหลักให้เพื่อนๆ เอาไว้เป็นความรู้ นะครับ เพื่อนๆ จะได้เข้าใจ

๑. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน มุ่งให้ประเทศในภูมิภาคอยู่ร่วมกันอย่างสันติ มีระบบแก้ไขความขัดแย้งระหว่างกัน มีการขอความร่วมมือเพื่อรับมือกับภัยคุกคามความมั่นคง ทั้งรูปแบบเดิมและรูปแบบใหม่ๆ เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยและมั่นคง

๒. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มุ่งให้เกิดการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจและการอำนวยความสะดวกในการติดต่อค้าขายระหว่างกัน อันจะทำให้ภูมิภาคมีความเจริญมั่งคั่ง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นๆ ได้ เพื่อความอยู่ดีกินดีของประชาชนในประเทศอาเซียน

๓. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน เพื่อให้ประชาชนแต่ละประเทศในอาเซียนอยู่ร่วมกันภายใต้แนวคิดสังคมที่เอื้ออาทร มีสวัสดิการทางสังคมที่ดี และมีความมั่นคงทางสังคม

นี่แหละครับเพื่อนๆ คือเหตุผลที่อาเซียนของเราต้องรวมตัวกันให้เป็นหนึ่งเดียว และภายในปี ๒๕๕๘ อาเซียนได้วางแนวทางไปสู่ประชาคมอาเซียนอย่างสมบูรณ์ภายใต้คำขวัญที่ว่า **หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งเอกลักษณ์ หนึ่งประชาคม**

ผมหวังว่าเพื่อนๆ คงได้รับความรู้จากการอ่าน เรื่องเด็กยุคใหม่เข้าใจอาเซียน และปรับตัวให้ทันกับสังคมโลกนะครับ

เด็กชายณัฐดนัย ภิรมย์ไกรภักดี
ป.๖ โรงเรียนภูมิวิทยา
อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ

แม่...

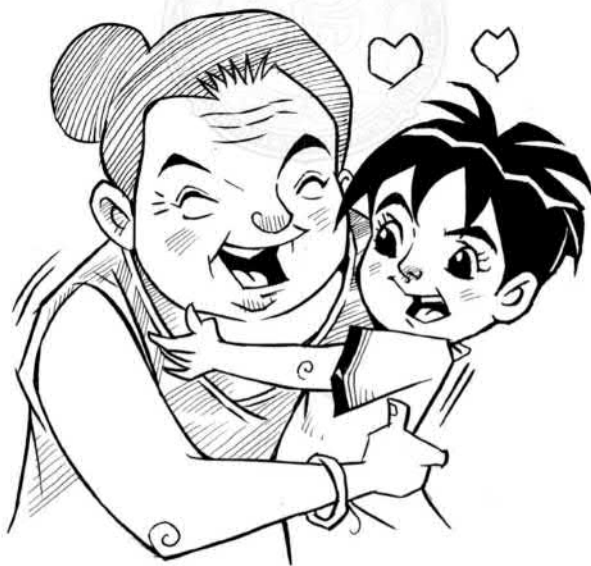

“
ครั้งเมื่อแรกเกิดมาใครกันเล่า
ที่คอยเฝ้าดูแลมีห่วงหาย
คอยฟูมฟักคอยถนอมทั้งใจกาย
มีเคยหน่ายหนีหน้าลูกยาไป”
”

แม่เป็นบุคคลที่สำคัญยิ่งสำหรับลูก แม่เป็นผู้ที่มีพระคุณ
ต่อลูก แม่เป็นผู้ให้กำเนิด ให้ชีวิต และเลี้ยงดูลูกมาตั้งแต่เกิด
แต่สำหรับผม ผมแทบไม่เคยได้สัมผัสความรัก และความอบอุ่น
จากอกแม่เลย

เมื่อผมลืมตาดูโลกกว้างใบนี้ ผมก็เห็นแต่พ่อ ย่า และ
ญาติๆ ผมเคยสงสัยว่าทำไมผมถึงไม่มีแม่เหมือนคนอื่นเขา
เป็นคำถามที่ผมสงสัยมานาน เมื่อผมเรียนอยู่ชั้นอนุบาล ๒ ผม

ถามย่าวว่าทำไมผมไม่มีแม่เหมือนเพื่อนคนอื่นๆ ย่าเล่าให้ฟังว่า
เมื่อผมเกิดมาได้ ๓ เดือน แม่ทะเลาะกับพ่อ แม่จึงหนีออกจากบ้าน
ไปพร้อมกับลูกสาวคนโต ซึ่งเป็นพี่สาวผม แล้วทิ้งผมไว้บนแคร่
หน้าบ้าน ย่าซึ่งอยู่ในบ้านได้ยินเสียงเด็กร้องจึงออกมาดู เห็นผม
กำลังจะตกจากแคร่พอดี ย่าเข้าไปอุ้มผมไว้ทัน แล้วเลี้ยงดูผม
จนโต ผมทราบข่าวว่าแม่ไปแต่งงานใหม่แล้วไม่กลับมาอีกเลย
ผมได้แต่เฝ้ารอแม่ทุกวันและถามกับตัวเองว่าแม่รักผมบ้างไหม
ทำไมแม่โกรธพ่อแล้วต้องทิ้งผมเอาไว้ ทำไมแม่ไม่พาผมไปด้วย
ผมคิดถึงแม่ ผมอยากมีแม่เหมือนเพื่อนคนอื่นๆ...

แล้วเวลาแห่งการรอคอยก็ผ่านไปเรื่อยๆ หกปีผ่านไป...ผมเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ และแล้วโชคชะตาหรือฟ้าลิขิตที่ทำให้ชีวิตผมต้องเปลี่ยนแปลงไป เมื่อวันหนึ่งคุณครูจำเนียรพาผมไปที่วัดแล้วผ่านบ้านคุณครูบุญแก้ว ซึ่งเป็นครูประจำชั้นของผม ครูถามผมว่าอยากจะอยู่กับคุณครูบุญแก้วที่บ้านหลังนี้ไหม ผมจึงบอกว่าอยากอยู่ครับ คุณครูย้ายโรงเรียนผมก็ย้ายมาอยู่กับคุณครู ตั้งแต่นั้นมาผมเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวของคุณครูบุญแก้ว ท่านรักผมมาก ท่านไม่มีลูก คุณครูบุญแก้วได้ให้ความรักและความอบอุ่นแก่ผมเหมือนเป็นแม่คนหนึ่งของผม

หลายปีเข้าผมก็เกิดความผูกพันกับคุณครูบุญแก้ว ตายาย และลุงซึ่งเป็นสามีของคุณครูบุญแก้ว ผมเรียกคุณครูว่า แม่ได้อย่างเต็มปาก ผมเพิ่งรู้เดี๋ยวนี้เองว่าความรักความอบอุ่น จากแม่เป็นเช่นไร ความผูกพันที่เกิดจากความห่วงหาอาทร ที่มีให้แก่นั่นจนกลายเป็นความรัก ทุกวันนี้ผมอาศัยอยู่กับคุณครู มาเป็นเวลาแปดปีแล้ว ถึงแม้ผมจะมาอยู่กับคุณครูแต่เมื่อถึง วันพ่อ ผมจะกลับไปกราบเท้าพ่อและย่าทุกปี ผมไม่เคยลืมว่า ในชีวิตนี้ ยังมีท่านทั้งสองเป็นผู้มีพระคุณของผม

ตอนนี้ผมโตขึ้น ผมเรียนในระดับมัธยมศึกษาแล้ว ผม สัญญาว่าจะตอบแทนพระคุณท่านด้วยการตั้งใจเรียน จะเป็น เด็กดี ไม่ทำให้คุณครูท่านผิดหวังหรือเสียใจ ผมจะดูแลท่าน ยามแก่ชราเหมือนที่ท่านเคยดูแลผม ผมจะกตัญญูเพราะความ กตัญญูจะทำให้ชีวิตเราเจริญรุ่งเรือง ทุกวันนี้ผมจะไม่เคยเห็น หน้าแม่เลย ไม่เคยรู้ว่าแม่ผมอยู่ไหน ไม่เคยรู้ว่าแม่ผมเป็นใคร แต่ผมอยากบอกให้แม่รู้ว่า **ผมรักแม่ครับ**

เด็กชายพงศกร ช่วยนวน
ม.๑ โรงเรียนบ้านคลองเต็ง
อำเภอเมือง จังหวัดตรัง

วัดโคกหลวงมรดกทางวัฒนธรรม

วัดโคกหลวง ตั้งอยู่ในอำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี เป็นวัดที่อยู่ใกล้กับบ้านของฉัน แต่ฉันไม่เคยรู้เลยว่า วัดโคกหลวงเป็นวัดเก่าแก่มาก จนกระทั่งวันหนึ่งคุณครูได้พานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ที่วัดโคกหลวง ฉันจึงได้เรียนรู้ประวัติของวัดโคกหลวง โดยหลวงพ่อบานเล่าให้ฟังว่าเป็นวัด

ที่สร้างในสมัยอยุธยา มีอายุมากกว่า ๓๐๐ ปี ลักษณะของ
โบสถ์ก็ไม่เหมือนวัดใกล้เคียงที่อยู่บริเวณเดียวกัน เพราะโบสถ์
ที่วัดนี้มีประตูเดียว ซึ่งเรียกว่าโบสถ์มหาอุด หน้าต่างก็ไม่มี
มีแต่ช่องลม เสาของโบสถ์ก็เป็นเสาไม้ หลังคาเป็นไม้สัก
ด้านในมีภาพจิตรกรรมฝาผนัง รอบโบสถ์ด้านนอกมีกำแพงแก้ว
ล้อมรอบ และเป็นกำแพงแก้วที่กว้างมาก หลวงพ่อบอกว่า
อิฐที่ใช้ก่อสร้างที่เราเห็นก็ยังเป็นอิฐเก่าๆ ในสมัยอยุธยา
และสันนิษฐานว่าเป็นโบสถ์ที่พระมหากษัตริย์สร้าง บริเวณ
หน้าโบสถ์มีวิหารเก่าแก่อยู่ด้วย นอกจากนี้ยังมีต้นลั่นทม

หรือปัจจุบันเรียกว่าสลาวตีตันใหญ่ ซึ่งมีอายุกว่า ๓๐๐ ปี อยู่บริเวณหน้าโบสถ์ ฉันรู้สึกอัศจรรย์ใจมากที่ได้เห็นสลาวตี ที่มีอายุมากถึงเพียงนี้ ในการไปเรียนรู้ที่วัดโคกหลวงวันนั้น นอกจากจะได้รู้ประวัติความเก่าแก่ของวัดแล้ว ยังได้ข้อคิด คติสอนใจจากหลวงพ่อกับอีกหลายอย่าง แต่ที่ฉันประทับใจมาก ก็คือเรื่องความพอเพียงของท่าน ทั้งเรื่องส่วนตัว และ เรื่องการบูรณะวัดเก่าแก่ให้อยู่ในสภาพดีเหมือนเดิม โดยมีเงินเท่าไรก็บูรณะเท่านั้น ทำไปเรื่อยๆ ลงมือทำด้วยตนเอง และที่สำคัญ คือท่านพูดว่า “จงพอใจในสิ่งที่มี ยินดีในสิ่งที่ได้” ฉันคิดว่าเราน่าจะนำคำพูดของท่านมาเป็นคติประจำใจ เรา จะได้ใช้ชีวิตอยู่ในโลกนี้อย่างมีความสุข และยังสอดคล้องกับ หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวงอีกด้วย

นี่คือประสบการณ์ที่มีค่ามากที่ฉันได้รับ เมื่อไป เรียนรู้ที่วัดโคกหลวง ฉันรู้สึกภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเองมาก ที่มีวัดเก่าแก่สมัยอยุธยาอยู่ในท้องถิ่น ฉันคิดว่าวัดโคกหลวง ถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าของเรา เราควรช่วยกัน รักษาไว้สืบไป

เด็กหญิงรินธร เกษศิลา
ป.๕ โรงเรียนวัดสีตาราม
(เทพเขยประชานุกุล)
อำเภอตำบเนินสะดวก
จังหวัดราชบุรี

บทพูด ในชีวิตประจำวัน

ภาษาไทยของเรา

เอกลักษณ์	ทางวัฒนธรรม	อันล้ำค่า
คือภาษา	เป็นเครื่องมือ	สื่อสารสรรค์
ทุกวันนี้	ภาษาไทย	ที่ใช้กัน
ควรมิควร	ช่วยยืนยัน	ยังห่วงใจ
บ้างเขียนผิด	พูดอ่าน	ก็พาลผิด
เลือกถ้อยคำ	สื่อความคิด	ผิดพลาดได้
พูดไทยคำ	อังกฤษคำ	พูดทำไม
ทั้งทางเสียง	สำเนียงใช้	มิได้ตรง

มารยาท	คุณธรรม	ความไพเราะ
ความพอเหมาะ	พองาม	ความถูกต้อง
กฎเกณฑ์มี	ควรยึดมั่น	ตามครรลอง
ประคับประคอง	สืบสานต่อ	อย่ารอรี
ภาษาไทย	ถ้าคนไทย	ไม่เห็นค่า
ไม่รักษา	ไม่ภูมิใจ	ในศักดิ์ศรี
ไม่ส่งเสริม	ไม่ใส่ใจ	ไม่ยอติ
ภาษาไทย	วันพรุ่งนี้	ปันปีเอย

เด็กหญิงณัฐสุดา เดชชัย
ม.๒ โรงเรียนกระทุ่มแบน
“วิเศษสมุทคุณ”
อำเภอกระทุ่มแบน
จังหวัดสมุทรสาคร

อะไร?

คือที่มาของ

โครงการดีๆ

มันเริ่ม ด้วย... แรงบันดาลใจ

๑) เรื่องใกล้ตัว

เพื่อน ๆ ของผมกำลังต้องเผชิญกับ
ปัญหาต่างๆ มากมาย ทั้งการไม่เห็นความสำคัญ
ของการศึกษา ความรุนแรงในความสัมพันธ์ การใช้สื่อ
ออนไลน์กับเรื่องเพศ ฯลฯ เมื่ออายุ ๑๔ ผมนำเงิน
รายได้จากการเป็นนักพากย์ มาทำหนังสือ
สำหรับเพื่อนวัยเดียวกัน เพื่อช่วย
คลี่คลายปัญหาต่างๆ

จอร์แดน โคลแมน

ณรุณ กอดานนท์

ตอนฉันเรียนอยู่ปี ๓

ฉันเริ่มรู้สึกว่าฉันทำอะไร

ได้มากกว่าแค่เรียนหนังสือ

จึงไปสมัครเข้าร่วมโครงการตลาดประกอบฝัน

เพื่อทำโครงการช่วยเหลือสังคม ฉันชอบหนังสือและ

เรียนบรรณารักษศาสตร์พอดี รวมถึงเห็นว่าเมื่อโรงเรียน

ได้รับบริจาคหนังสือ จะไม่มีระบบรองรับเพื่อนำเด็ก ๆ สู่การ

ใช้ห้องสมุด จึงไปช่วยพัฒนาระบบห้องสมุด

โรงเรียนที่บ้านเกิด

๒) เรื่องที่ชอบ

๓)

เรื่องเศร้า ๆ

ฉันเป็นมะเร็งในระบบประสาท

ตั้งแต่อายุไม่ถึงขวบ ฉันโชคดีที่ได้รับการ

รักษาอย่างเต็มที่ ฉันอยากให้เด็กคนอื่นที่ป่วยเป็น

มะเร็ง ได้รับการดูแลดี ๆ อย่างฉันบ้าง เมื่อ ๔ ขวบ ฉันจึง

เปิดเพจขายน้ำมะนาวหน้าบ้าน เพื่อหาทุนให้เด็ก ๆ เหล่านั้น

อาเล็กซานดรา สักิต

~ไม่ว่าเรื่องไหนเมื่อกระทบใจแล้ว

มาลาลา ยูซาฟไซ

๔ เรื่องใหญ่ๆ

เมื่อฉันอายุได้ ๑๑ ปี (๒๕๕๑) บ้านของฉันในเขตสวัตกีกลายเป็นแหล่งก่อการร้าย กลุ่มตาลีบันเริ่มรณรงค์ล้มล้างสถาบันของรัฐ ซึ่งหนึ่งในเป้าหมายคือโรงเรียนสตรี โดยอ้างว่าเป็นการขัดต่อคำสอนของศาสนาอิสลามที่ไม่อนุญาตให้ผู้หญิงเรียนหนังสือ โรงเรียนสตรีไม่ต่ำกว่าร้อยโรงถูกเผาทำลาย

นักเรียนและครูถูกขู่ให้หยุดเรียน/สอน
ฉันจึงเริ่มออกสื่อเรียกร้องสิทธิทางการศึกษาให้แก่เด็กหญิง ทั้งพูดและเขียนบล็อก

เคลี สแตเคเลย์โน

๕ เรื่องน่าประทับใจ

ตอนฉันอยู่ ป.๓ ฉันต้อง

ปลูกกะหล่ำปลีในโครงการวิชา

เกษตร กะหล่ำของฉันกลายเป็นกะหล่ำยักษ์หนัก ๑๔ กก.!

ฉันจึงนำไปบริจาคให้โรงทานแจกอาหาร ซึ่งไว้ทำบุญแจกให้กับคนถึง ๒๗๕ คน! ความประทับใจนี้ทำให้ฉันปิ้งใจเดี่ยวว่า ถ้ากะหล่ำยักษ์หัวเดียวทำอาหารแจกได้ขนาดนี้ แล้วผักทั้งหมดจะทำได้อีกเท่าไร ตั้งแต่นั้นมาฉันจึงลงมือปลูกๆ ๆ ๆ

และนำผลผลิตที่ได้ไปบริจาคให้โรงทาน

๖ หรือเรื่องน่าเบื่อ

ผมชอบทำแอนิเมชัน

แต่ใครจะคิดว่า เรื่องน่าเบื่อ

อย่างวิชาเลขและสุขศึกษา

จะกลายมาเป็นหัวข้อในการทำหนัง

ของผมได้ แต่มันก็เป็นไปแล้ว เพราะเมื่อผมอายุ ๑๒ ปี ผมได้

ฟังผู้นำชุมชนจากกานาพูดถึงว่าการขาดแคลนสื่อการสอนต่างๆ

ทำให้คนกานาต้องประสบปัญหาสุขภาพมากมาย ผมเลยตัดสินใจ

จะทำสื่อเหล่านี้เพื่อสอนเด็กๆ ชาวกานา และทุกครั้งที่ผม

ส่งสื่อไปผมก็จะแถมยาและอุปกรณ์ทำความสะอาด

สะอาดต่างๆไปด้วย

อเล็กซ์ เออร์บาด

ก็สร้างแรงบันดาลใจได้ทั้งนั้น

เมื่อใจสั่งมา
สมองก็เริ่มทำงาน

มือ
ก็เริ่ม
กระทำ

เราทุกคนล้วนมีความสามารถ
ที่หลากหลาย มากบ้างน้อยบ้าง
ไม่เห็นจะเป็นไร แค่เริ่มทำจากใจ
ทำไป ทำไป เดี๋ยวดีเอง

ผมชอบทำหนัง เขียนบท
และแสดง

ฉันชอบอ่านหนังสือ
และรู้จักจัดการ
หิ้วสมุด

ฉันทำน้ำมะนาวเป็น
และอะไรจะดีไปกว่า
น้ำมะนาวเย็นๆ ในหน้าร้อน

ฉันพูด+เขียน เพื่อ
บอกให้โลกรู้ถึงความ
ยุติธรรม ที่หมู่บ้าน
ของฉัน

ฉันปลุกผักได้

ผมทำแชนแนลบน

เรื่องดีๆ มาไปสู่เครือข่ายของคนดีๆ

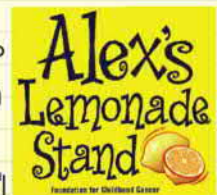

ผมตกใจและดีใจมากที่ นักกีฬา ดารา
นักร้องมีคำตอบตกลงเมื่อผมติดต่อไป
เพื่อขอสัมภาษณ์ลง Say It Out Loud หนังสือการ์ตูนเกี่ยวกับ
ความสำคัญของการศึกษา ผู้คนมากมายเข้ามาช่วยเหลือ
ผมทำหนังสือ ให้ทุน และช่วยเผยแพร่ทั่วประเทศ เข้าไปดูเว็บ
ของผมได้ที่ www.jordancolemanfilms.com

ฉันกับเพื่อน(กลุ่มโรตีสายไหม) ได้จัดตั้ง “โครงการพัฒนา
แหล่งเรียนรู้สู่ห้อง” โดยเริ่มที่โรงเรียนบ้านโนนหินลาด
อ.ภูเขียว จ.ชัยภูมิ เป็นที่แรก โดยให้นักเรียนในโรงเรียน
เป็นคนบริหาร จัดระบบ จัดกิจกรรมในห้องสมุดกันเอง
เพื่อให้เกิดความเป็นเจ้าของห้องสมุดจริงๆ
เกิดความรักและอยากใช้ห้องสมุด และส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น เด็ก ๆ
เกิดพัฒนาต่อยอด เช่น จัดกิจกรรมเล่านิทานให้น้อง คุณครูก็นำหนังสือ
e-book มาจัดใส่ใน คอมพิวเตอร์เพิ่มเติม ทำให้ห้องสมุดมีชีวิตชีวา
จากเมื่อก่อนที่ไม่มีคนเข้าไป จากนั้นก็ได้ทุนมาทำระบบแบบนี้
กับโรงเรียนอื่นๆ ต่อไปอีก

วันแรกที่ฉันขายน้ำมะนาว ฉันทำเงินได้ถึง ๒,๐๐๐
ดอลลาร์! เรื่องราวของฉันกลายเป็นข่าว ทำให้เด็ก
อเมริกามanyakลื่นมาขายน้ำมะนาวเพื่อช่วย
ฉันหาเงิน แม้ฉันจะเสียชีวิตเมื่อปี ๒๐๐๕ แต่ตั้งแต่นั้น
๒๐๐๕ มูลนิธิน้ำมะนาวของฉันกลับมีสมาชิกมากมาย และทำเงินได้ ๘๐
ล้านดอลลาร์! เราให้เงินกับงานวิจัยมะเร็ง ๔๕๐ โครงการ และโรงพยาบาล
๑๐๒ โรง สนใจอยากเข้าร่วมมูลนิธิของฉันไหมละ www.alexslimonade.org

เมื่อฉันออกรายการวิทยุ โทรทัศน์และสื่อออนไลน์ไปทั่วโลก เพื่อเรียกร้องสิทธิทางการศึกษาให้แก่ผู้หญิงมากขึ้น ฉันก็ถูกกลุ่มตาลิบันฆ่าและในที่สุดก็ถูกยิงที่ศีรษะ โชคดีที่ฉันรอดมาได้อย่างอัศจรรย์ แผนการพยายามสังหารฉันยังเป็นแรงผลักดันให้ผู้คนทั้งในและนอกปากีสถาน เห็นคุณค่าของสิทธิทางการศึกษามากขึ้น ผู้หญิงในประเทศอื่นๆ ต่างมีกำลังใจฮึดสู้เพื่อสิทธิ

ของพวกเธอ กองทุนมาลาลาถูกจัดตั้งขึ้นและระดมทุนได้มหาศาลเพื่อจัดการศึกษา และช่วยการเคลื่อนไหวของผู้หญิงเหล่านี้ ผู้มีอิทธิพลต่างๆ ทั้งประธานาธิบดีปากีสถาน อดีตนายกรั อังฤษ และดารา ต่างยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือ ทั้งระดมทุน เผยแพร่ข้อมูล และสร้างเครือข่าย เข้าไปดูรายละเอียดได้ที่ www.malala.org

เมื่อผมเริ่มทำแอนิเมชันเป็นสื่อการสอนให้ชาวแคนาดา ก็ได้รับความสนใจจากผู้คนมากมาย ได้รับการให้ทุนและรางวัล จนสามารถผลิตสื่อเพื่อช่วยเหลือเด็กในประเทศต่างๆ ในทวีปแอฟริกา กว่า ๒๕๐,๐๐๐

คนด้วยกัน ตอนนี้ ผมผลิตหนังสือการ์ตูนสำหรับเด็กในอเมริกาด้วย โดยเน้นเรื่องปัญหาอันธพาลในโรงเรียน ความกดดันจากเพื่อน และความสำคัญของการศึกษา เข้าดูเว็บผมได้ที่ www.fromgroundup.org

ฉันเริ่มขอที่ดินที่ไม่ได้ใช้งานแถวๆ หมู่บ้านที่ฉันอยู่ มาทำเป็นสวนผัก และชวนเพื่อนๆ มาปลูกผักเพื่อแจกจ่ายให้แก่โรงพยาบาล

KATIE'S KROPS

และครอบครัวที่ขาดแคลน จากนั้นก็เริ่มมีคนสนใจและยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือจนจัดตั้งเป็นกองทุน “ผลผลิตของเคิร์” เพื่อระดมทุนให้เด็กๆ ในอเมริกาที่อยากปลูกผักเพื่อแจกจ่ายให้แก่ผู้ขาดแคลน ๖ ปี ต่อมา เรามีสวนผัก ๗๕ สวน ใน ๒๗ รัฐ และระดมทุนได้กว่า ๒๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์ เข้ามาดูเว็บฉันสิ www.katieskrops.com

เป็นแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นต่อไปอีก

สรุปว่าโครงการดีๆ เกิดขึ้นจาก

♥♥♥ แรงบันดาลใจ ♥♥♥

✌ การลงมือทำ ✌
ตามความถนัดของเรา

การสร้างเครือข่าย

ไม่รู้จะเริ่มยังไง เรามีตัวช่วยให้

www.volunteerspirit.org

www.thailand.ashoka.org

www.facebook.com/whyiwwhy

www.jitarsabank.com

ก็ดูไม่ยากนะ
ปะ! ไปหา
แรงบันดาลใจกัน

นิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส
Tales of Virtue from His Majesty's Teachings

ความรับผิดชอบ Responsibility

เรื่องและภาพ ปรีดา ปัญญาจันทร์

Story and Illustrations by Preeda Punyachand

“คนทุกคนมีภาระต้องทำ. แม้เป็นเด็ก ก็มีภาระอย่างเด็ก คือ ศึกษาเล่าเรียน. หมายความว่าต้องเรียนให้รู้วิชา ผูกพัน ทำการงานต่างๆ ให้เป็น อบรมขัดเกลาความประพฤติและความคิดจิตใจให้ประณีต ให้สุจริต แจ่มใส และเฉลียวฉลาด มีเหตุผล เพื่อจักได้เติบโตขึ้นเป็นคนที่มีความรู้ความสามารถ และมีประโยชน์ต่อชาติบ้านเมือง”

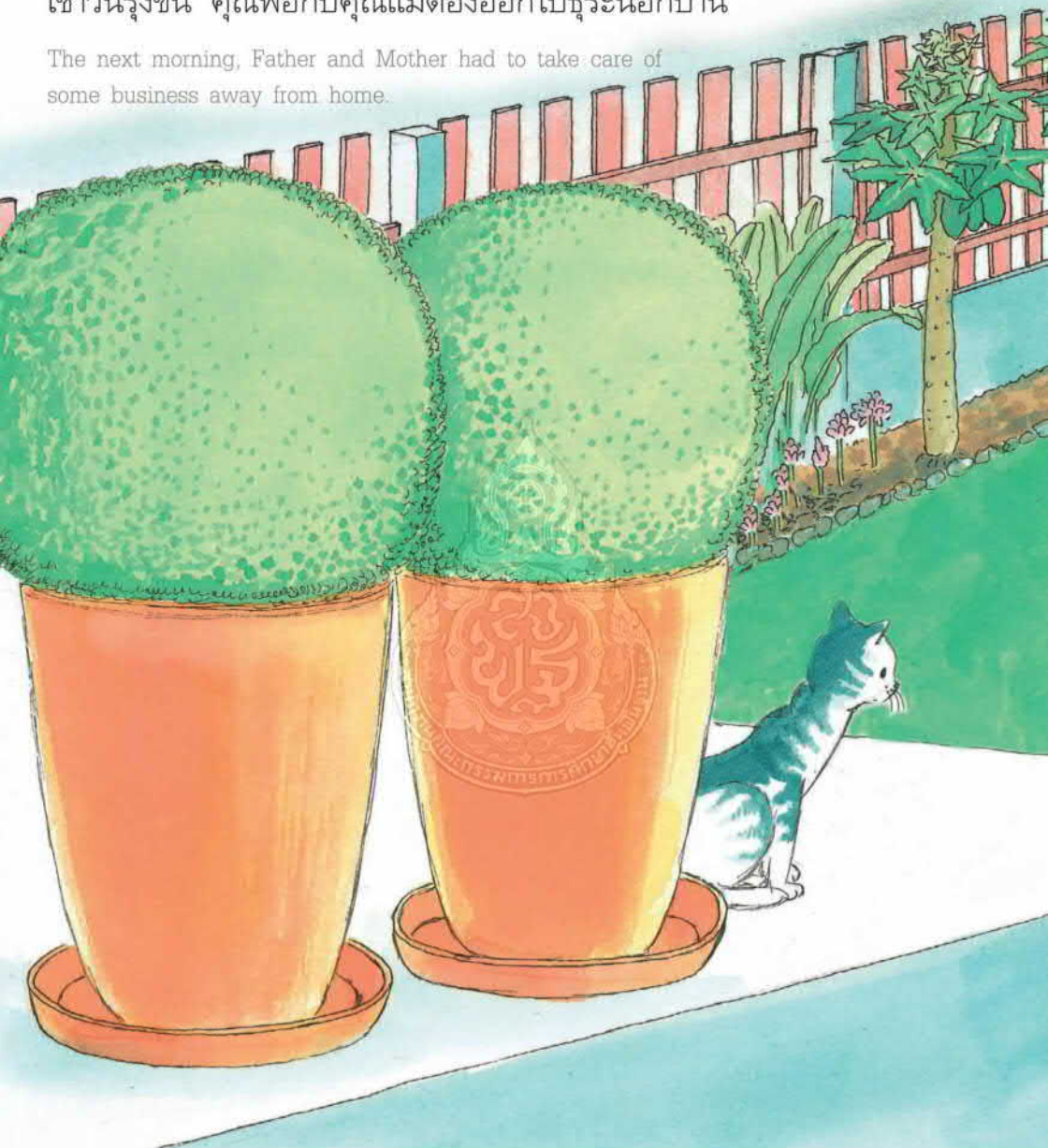
พระบรมราโชวาทพระราชทานเพื่อเชิญลงพิมพ์
ในหนังสือ “วันเด็ก” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๒๘

เมตตาปัญญาจันทร์

เช้าวันรุ่งขึ้น คุณพ่อของคุณแม่ต้องออกไปธุระนอกบ้าน

The next morning, Father and Mother had to take care of some business away from home.

“รดน้ำต้นไม้และ
ให้อาหารแมวด้วยนะลูก”
คุณแม่มอบหมายงานให้มาตีทำ
ก่อนออกจากบ้าน
“ครับ” มาตีรับปากคุณแม่

“Water the plants and
feed the cat, now, son,”
said Mother before leaving the house.
“I will!” Mah Dee promised his mother.

พอถึงเวลาสาย แดดจ้า
เพื่อนๆ มาชวนมาตีไปเล่นนอกบ้าน
มาตีอยากไป แต่นึกได้ว่า
แม่ให้ช่วยรดน้ำต้นไม้และให้อาหารแมว

In the late morning, as the sun was getting hot,
some friends came over and asked Mah Dee to go out and play with them.
But Mah Dee remembered:
"Mother wants me to water the plants and feed the cat."

เมื่อคุณพ่อ
คุณแม่กลับมาถึง
ต่างชมเชยมาดี
ที่รับผิดชอบต่อหน้าที่
แถมยังช่วยแม่
เก็บผ้าที่ตากไว้
นอกเหนือจาก
งานที่แม่บอก

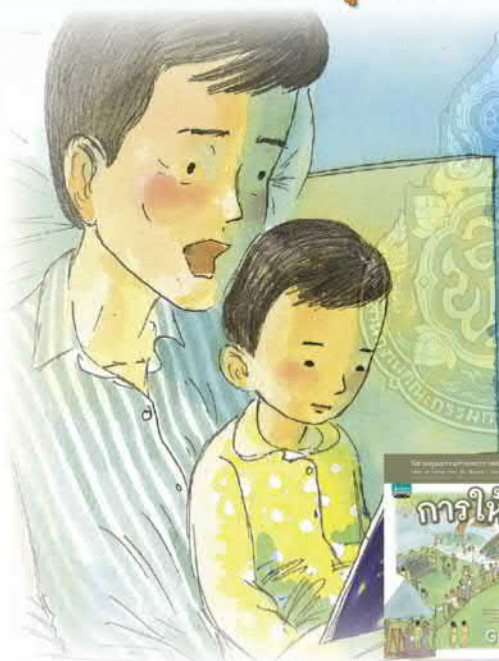
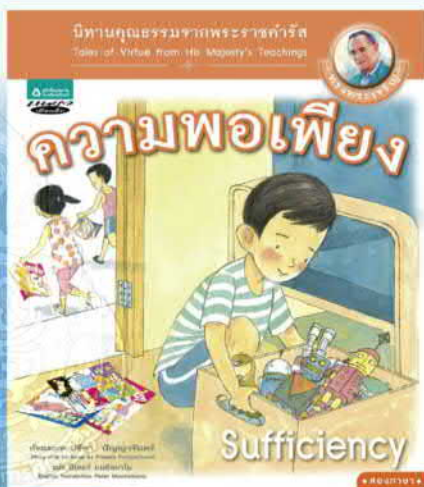
When Father and Mother
returned, they praised
Mah Dee for taking
responsibility for
his duties and for
doing more, as he helped
Mother bring in
the clothes.

นิทานคุณธรรมจากพระราชดำรัส

Tales of Virtue from His Majesty's Teachings

ปลูกฝังคุณธรรมประจำใจ เพื่อเด็กไทยทุกคน

หนังสือคุณธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน ปี ๒๕๕๔

ครูปริศนายากบอก

พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่พระราชทานแก่ปวงชนชาวไทยในทุกๆ ปีนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นพื้นฐานของการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ แต่ทั้งนี้พระราชดำรัสแต่ละข้อไม่ใช่เพื่อนำมาเขียนหรือท่องจำเท่านั้น ทว่าสิ่งสำคัญอยู่ที่การรู้จักนำมาปฏิบัติได้จริงมากกว่า

การนำพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาสื่อสารกับ “เด็ก” นับเป็นโจทย์ที่ยากพอสมควร ทั้งๆ ที่เป็นเรื่องใกล้ตัว ผู้เขียนจึงพยายามเชื่อมโยงจากโลกของเด็กสู่โลกของผู้ใหญ่ จากวันแรกๆ ที่ได้รับการทาบตามและรับปากอย่างกระตือรือร้น กลับกลายเป็นเรื่องที่ต้องครุ่นคิดอย่างหนัก เพราะปลายทางที่จะรับสารคือ “เด็ก” เมื่อคิดไม่ตกก็ต้องออกหาแรงบันดาลใจ และแทบไม่น่าเชื่อ...เมื่อเห็นพระราชดำรัสติดอยู่บนรถขายน้ำหวานให้เด็กๆ ของพ่อค้าชาวบ้าน เขาต้องการเพียงเพื่อเตือนสติเด็กๆ เท่านั้น ผู้เขียนก็กลับมาเขียนนิทานได้ โดยยึดหลักที่ว่า “นำเรื่องใกล้ตัวเข้ามาใกล้ตัวเด็ก” เพียงไม่นานเรื่องราวต่างๆ ก็พรั่งออกมาจนครบ ๘ เล่ม ซึ่งไม่ได้ตั้งใจเรียงลำดับ ๑-๘ เพราะจะหยิบเล่มไหนหรือเรื่องใดขึ้นมาอ่านก่อนหรือหลังได้ทุกเมื่อ ทุกเวลา และทุกโอกาส

พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่พระราชทานแก่คนไทยนั้น เป็นเรื่องที่ทุกคนปฏิบัติตามได้ทุกข้อ ความวาระ ความจังหวะ และชีวิตของแต่ละคน

ความรักชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

ทรงพระเจริญ

หนูเป็นเด็กไทยคนหนึ่งที่ได้รับการเลี้ยงดูมาแบบ
ธรรมดา อยู่กับธรรมชาติมาตั้งแต่เกิด ครอบครัวของหนูใช้ชีวิต
เรียบง่าย เป็นครอบครัวที่อบอุ่น มีทั้งพ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย
ซึ่งยากนักที่ในปัจจุบันจะมีญาติผู้ใหญ่ที่อยู่กันพร้อมหน้าพร้อมตา
แบบนี้

การดำเนินชีวิตในแต่ละวัน ทุกคนมีหน้าที่ที่แตกต่างกัน
ออกไป เด็กๆ ไปเรียนหนังสือ ส่วนผู้ใหญ่ออกไปทำงานของ
ตนเอง ส่วนผู้สูงอายุก็อยู่ที่บ้านทำงานเล็กๆ น้อยๆ ตามประสา

แต่ก็สร้างรายได้ให้แก่ครอบครัวเป็นกอบเป็นกำไม่แพ้คนที่
ต้องออกไปทำงานนอกบ้านเลย สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในบ้าน
จึงซึมซับเข้ามาในความรู้สึกของหนู เป็นกิจวัตรประจำวัน
ที่เกิดขึ้นซ้ำๆ เช่น คุณแม่ตื่นแต่เช้ามีตุงหาอาหารเตรียมไว้ให้
ทุกคนได้ใส่บาตรทุกวันไม่เคยขาด ตั้งแต่หนูเกิดมายังไม่เคยมี
วันไหนเลยที่ไม่ได้ใส่บาตรและกรวดน้ำ หนูเห็นทุกคนทำปาก
ขมุขมิบแล้วเหนื่อยล้าที่โคนต้นไม้หรือไม้ก็ใบไม้ คุณยายให้
หนูจับมือคุณยายทุกวันและบอกว่า“ตอนนี้เกาะยายไปก่อนนะ
โตขึ้นแล้วค่อยว่าเอง” หนูก็ไม่ค่อยเข้าใจอยู่ดี ที่บ้านของหนูมีรูป
ในหลวง พระราชินี และลูกๆ ของพระองค์ท่านเต็มไปหมด
ทั้งเก่าและใหม่ หลังกราบพระก่อนนอน หนูเห็นทุกคน
ยกมือไหว้ท่านทุกวันและบอกหนูว่าท่านมีบุญคุณกับคนไทย
ทุกคน ท่านเหนื่อยมามาก เหนื่อยมาทั้งชีวิต กว่าหนูจะเข้าใจ
ในสิ่งที่ทุกคนพูดเวลาก็กี่ผ่านมาหลายปี

มาวันนี้ หนูเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ หนูคิดว่า หนูเข้าใจอะไรมากขึ้นแล้ว เข้าใจในเรื่องของศาสนา การทำบุญ ทำทาน ความรัก ความเมตตา ความเอื้ออาทร ความห่วงใยที่ ในหลวงมีต่อประชาชนของพระองค์ท่าน เข้าใจคุณค่าของแผ่นดิน ที่โอบอุ้มคุ้มครองคนไทยทุกคนให้อยู่ดีมีสุข ด้วยพระบารมีของ พระองค์ และที่สุดคือชาติไทยที่ทุกคนต่างหวงแหนอย่างสุดชีวิต สยามเมืองยิ้มที่ได้รับการขนานนามมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ทุกวันนี้เอกลักษณ์ที่โดดเด่นก็ยังคงอยู่ให้เห็นกันอยู่ทั่วไป ซึ่งสร้างความประทับใจแก่ผู้ที่มาท่องเที่ยวอย่างมีวันลืมน หนูจึงขอเชิญชวนเพื่อนๆ ทุกคนได้ร่วมสร้างรอยยิ้มให้แก่ ประเทศสยามของเราคนละเล็กคนละน้อย ให้ประเทศไทยมีแต่

พวกเรา มาสร้างรอยยิ้ม
ให้สยามประเทศกันเถอะ...

รอยยิ้ม เพื่อต้อนรับผู้มาเยือน และสิ่งสำคัญที่จะลืมเสียไม่ได้เลย
คือ คุณธรรมจริยธรรมที่ปลูกฝังกันมาแต่อดีต และนี่คือคนไทย
“ยิ้มง่าย ไหว้สวย ร่ำรวยวัฒนธรรม” และท้ายที่สุดหนูอยาก
จะบอกทุกคนว่า “ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์” คือสิ่งที่อยู่
สูงสุดในชีวิตของหนูค่ะ

เด็กหญิงกมลวรรณ เขยวัดเกาะ
ป.๓ โรงเรียนพระหฤทัยสวรรคโลก
อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย

วิถีไทย ให้คุณค่า

“วิถีไทยดำรงไทยให้คุณค่า มหาราชนำพาชาติสดใส
เลิศล้ำค่าคุณธรรมนำจิตใจ นี่คือไทยที่ยิ่งใหญ่มาช้านาน”

วิถีไทย วิถีชีวิตที่ผ่านกาลเวลาเพาะบ่มจากรุ่นสู่รุ่น
บอกผ่านอิฐเก่าๆ เล่าเรื่องราวชีวิตของชาวไทย อันเป็นวิถีชีวิต
ที่ยังรากลึกอยู่ในจิตใจของชาวไทยตลอดมาจวบจนถึงทุกวันนี้
ซึ่งปรากฏอยู่บนผืนธงไตรรงค์อันเป็นสัญลักษณ์แทนวิถีความ
เป็นไทย ประกอบด้วย ๓ สถาบันหลัก ถือเป็นแนวทางในการ
ดำเนินชีวิตของคนไทย มีดังนี้

๑. สีแดง คือ วิถีความเป็นชาติ วิถีไทยที่เป็นวัฒนธรรม
ของชาติไทย มีความโดดเด่นไม่แพ้ชาติใดในโลก เหมือนที่กล่าวว่า
เอกลักษณ์ของบุปผชาติคือกลิ่น เอกลักษณ์ของแผ่นดินคือภาษา
คนไทยมีภาษาเป็นของตนเอง แสดงให้เห็นถึงความเป็นเอกราช
ไม่ตกเป็นทาสของชนชาติใด ความหลากหลายวัฒนธรรมต่างภาค
สอดผสานการดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม เช่น การประดิษฐ์
ทำรำที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมพื้นบ้าน ภาคอีสานมีรำเซิ้ง
ที่สนุกสนาน ภาคเหนือมีการฟ้อนที่อ่อนช้อยงดงาม อาหาร
คาวหวานรสชาติจัดจ้านปรุงด้วยสมุนไพรล้วนให้คุณค่า
แก่ร่างกาย รสชาติกลมกล่อม เป็นที่กล่าวขานไปไกลถึงต่างแดน
ครัวไทยจึงไปสู่ครัวโลก เหล่านี้ล้วนเป็นวิถีไทยที่ทรงคุณค่า
และควรค่าแก่การอนุรักษ์ เพื่อดำรงความเป็นชาติไทย

๒. สีขาว คือ ศาสนานำพาชาติให้สดใส ประเทศไทย มีพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ คนไทยดำเนินชีวิต โดยยึดหลักคำสอนของพระพุทธศาสนา จึงทำให้เป็นคนสุภาพ อ่อนโยน มีน้ำใจ เอื้อเฟื้อแบ่งปัน ดังสำนวนไทยที่ว่า “น้ำพึ่งเรือ เสือพึ่งป่า” เรามีประเพณีลงแขกเกี่ยวข้าวที่สะท้อนถึงความ สัมผัสสามัคคี ทำให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ประเพณีสงกรานต์รดน้ำดำหัวผู้ใหญ่ สะท้อนให้เห็นถึงการมี สัมมาคารวะ นอบน้อมถ่อมตน เคารพผู้อาวุโสและกตัญญู คนไทยรักสงบ ให้อภัย ใจกว้าง ดังคำพูดที่ติดปากคนไทยว่า “ขอบคุณ ขอบใจ ไม่เป็นไร ขอโทษ” คุณธรรมและจริยธรรม ดังกล่าวแสดงถึงวิถีไทยที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนาอย่างลึกซึ้ง

๓. สิ้นน้ำเงิน คือ มหาราชศุณย์รวมใจ คนไทยมีความ
จงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์มาตั้งแต่อดีตจนถึง
ปัจจุบัน ด้วยพระมหากษัตริย์ทุกพระองค์ทรงอุทิศพระวรกาย
บำเพ็ญพระราชกรณียกิจเพื่อประโยชน์สุขของอาณาประชาราษฎร์
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงเป็น
ต้นแบบวิถีไทยตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พระองค์
พระราชทานแนวทางการดำเนินวิถีชีวิตโดยยึดทางสายกลาง
แห่งความพอดี สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน เราจึงควร
ภาคภูมิใจและสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุดมิได้
ที่ได้เกิดมาอยู่ภายใต้ร่มพระบรมโพธิสมภารของพระองค์ผู้ทรง
เป็นยิ่งกว่าพระมหากษัตริย์ จึงทำให้ประชาชนอยู่อย่างร่มเย็น
เป็นสุขบนผืนแผ่นดินไทยจนทุกวันนี้

สีแดงคือวิถีความเป็นชาติ ชาวศาสนาพาชาติให้สดใส
สีน้ำเงินมหาราชศุภชัยรวมใจ สามสีล้วนวิถีไทยบนไตรรงค์
เราควรภาคภูมิใจที่มีธงชาติไทยเป็นสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึง
วิถีชีวิตของเรา และในปีพุทธศักราช ๒๕๕๘ ประเทศไทย
จะก้าวสู่ประชาคมอาเซียน เราคนไทยต้องเตรียมพร้อมรับการ
เปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยยืนหยัด
อยู่บนพื้นฐานแห่งวิถีไทย เมื่อถูกขจรต่อสู่กับศัตรูเพื่อปกป้อง
ชาติตนฉันใด เราคนไทยก็ต้องปกป้องและหวงแหนวิถีความเป็นไทย
ฉันนั้น ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ความตอนหนึ่งว่า “ผู้ที่รักษาความเป็นไทยได้นั่นคงที่สุด ดี
และเหมาะสมที่สุด ไม่มีใครอื่นนอกจากคนไทย เพราะฉะนั้น
ไม่ว่าจะอยู่ ณ แห่งไหนใด คนไทยมีหน้าที่ต้องรักษาความ
เป็นไทยเสมอ” หากปฏิบัติเช่นนี้ได้ วิถีไทยที่งดงามก็จะยัง
ดำรงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

“

ไทยไม่เคยตกเป็นทาสชนชาติไหน
จงภูมิใจความเป็นไทยอย่าอายเขา
เอกลักษณ์เอกราชชาติของเรา
จงยึดเอาคุณค่าว่าเป็นไทย”

”

เด็กหญิงปริษา คงนิวัฒน์ศิริ
ม.๓ โรงเรียนสตรีวิทยา
กรุงเทพมหานคร

เพลงใหม่ได้ปลื้ม อย่าลืมภาพแห่งความปลื้ม

ลองทบทวน	สวนกระแส	ความแปรเปลี่ยน
เน้นจำเนียร	นึกทราบ	ภาพความหลัง
เรากำหนด	เก็บที่	ดีหรือยัง
หรือเผลอพลั้ง	ลืมจำ	ลืมตำนาน
ภาพอดีต	กริดใจ	ไทยทั้งชาติ
ความพลั้งพลาด	พันผูก	ถึงลูกหลาน
ภาพอิฐหัก	ซากวัง	ครั้งโบราณ
หมายถึงการ	ขาดรัก	สามัคคี
ภาพทหารเสือ	ตากสิน	บดินทร์ราช
ท่านกู้ชาติ	ไว้ชื่อ	ลือศักดิ์ศรี
ขับริปู	ผู้รักรัฐ	ปฐพี
ในภาพนี้	พี่เพื่อน	คงเลือนราง
ภาพคุณยาย	ไหว้พระ	ปฏิบัติ
พระจากวัด	บิณฑบาต	ยามฟ้าแสง
หลานน้อยน้อย	คอยตาม	งามแนวทาง
เห็นแล้วช่าง	ชื่นใจใน	วัฒนธรรม

ภาพในหลวง	ห่วงไทย	ในฝันล้ำ
พระเมตตา	พระองค์ท่าน	นานจนนำ*
พระเสโท	รินไหล	ให้ทรงจำ
พระน้อมนำ	สุขเอื้อ	เพื่อแผ่นดิน
เราหลงลืม	ภาพอะไร	ไปอีกบ้าง
อย่าลืมร่าง	ประเพณี	ทุกที่ถิ่น
เหล่านั้นคือ	ความดี	ศรัทธาในันท์
โลกยลยิน	ลือนาม	ความเป็นไทย
อย่าหลงไหล	ได้ปลื้ม	ลืมของเก่า
ที่ผู้แก่	ผู้เฒ่า	สืบสานให้
ภาพอำพน**	คนดี	มีน้ำใจ
อีกนัย	สร้างสรรค์	ภูมิปัญญา
กลับพื้นฟู	ดูภาพ	อันชาวซึ่ง
ไทยคือหนึ่ง	ความดี	มีคุณค่า
วัฒนธรรม	ประเพณี	ไทยมีมา
จงรักษา	สืบไว้	อย่าได้ลืม

*จนนำ หมายถึง ปี

**อำพน หมายถึง มาก ดาษดื่น ล้วน

เด็กหญิงสุกัซชา นารี

๐ ม.๓ โรงเรียนศรีเทพประชาสรรค์
อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์

หมูน้อยขี้กลัว

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีครอบครัวหนึ่ง ประกอบด้วย แม่หมูและลูกหมู แม่หมูเลี้ยงและดูแลลูกหมูมาด้วยความรัก และตามใจลูกหมูมาตั้งแต่เล็ก เมื่อลูกหมูโตขึ้นมากก็มีนิสัยเกเร ทุกๆ วันหมูน้อยจะขออนุญาตแม่ไปเที่ยวเล่นในป่า โดยไม่เคยช่วยเหลืองานบ้านแม่เลย จึงทำให้ภาระงานทุกอย่างภายในบ้านเป็นหน้าที่ของแม่ที่ต้องรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว ซึ่งหมูน้อยไม่เคยรู้เลยว่าแม่เริ่มป่วย แม่ไม่สบายเพราะผลมาจากการทำงานหนัก

หมูน้อย : “เฮ้! ได้ออกมาเที่ยวเล่นอีกแล้ว แม่เราใจดีจัง เจ้าแกะ เจ้าวัว เจ้ากบ และเจ้าลิง ออกมาให้เราแกล้งซะดีจ้ะ”

กบ : “หนີกัันเถอะพวกเรา อ๊ับ อ๊ับ”

หมูน้อย : “พวกเธอจะรีบหนีไปไหน ไปเล่นกับเราก่อน
อู๊ด อู๊ด”

วัว : “ไม่มีใครอยากเล่นกับหมูน้อยจอมเกเรอย่างเธอ
หรอก มอ มอ”

แกะ : “วันๆ เอาแต่เที่ยวเล่น สร้างความเดือดร้อน
พวกเราไม่มีเพื่อนอย่างเธอ หนีเร็วพวกเรา ว้าย!”

หมูน้อย : “ก็ได้ ฉันทโกรธแล้ว...นี่แหละ” หมูน้อยพูด
พร้อมกับขว้างก้อนหินใส่สัตว์ต่างๆ

แกะ วัว กบ และลิง : “โหย! ช่วยด้วย!” ทั้ง ๔ ตัว
ร้องตะโกนด้วยความเจ็บปวดพร้อมกัน

เย็นวันนั้น หมูน้อยเดินกลับบ้านด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้ม
หลังจากที่ได้แกล้งสัตว์ต่างๆ จนพอใจแล้ว ในระหว่างทาง
หมูน้อยเหลือบไปเห็นผลมะม่วงสุกที่แม่ชอบกิน และไม่ลืมที่จะ
เก็บไปฝากแม่ด้วย เมื่อกลับถึงบ้านหมูน้อยตะโกนเรียกแม่
แต่เรียกอย่างไรก็ไม่มีแม่แต่เสียงตอบกลับมา

หมูน้อย : “แม่ๆ หมูน้อยกลับมาแล้ว มีของที่แม่ชอบ
มาฝากด้วย”

หมูน้อยค่อยๆ เปิดประตูเข้าไป ทันใดนั้นเองก็ให้ตกใจ
เมื่อเห็นแม่นอนหมดสติอยู่กับพื้น หมูน้อยรีบวิ่งเข้าไปกอดแม่
พร้อมกับพุงแม่นอนบนเตียง

หมู่น้อย : “แม่ครับ! แม่ครับ!” หมู่น้อยร้องให้เสียงดัง และร้องเรียกแม่ หมู่น้อยไม่รู้จะทำไมอย่างใดให้แม่หายป่วย จึงไปขอร้องให้สัตว์ต่างๆ ช่วยเหลือ

หมู่น้อย : “เจ้าแกะ เจ้าวัว เจ้ากบ และเจ้าลิง ตอนนี้แม่ของฉันทกำลังป่วยหนัก ฉันทต้องการความช่วยเหลือจากพวกเธอ”

ลิง : “พวกเราไม่ช่วยหมู่น้อยจอมเกเรอย่างเธอหรอก เจียก เจียก”

วัว : “ใช่ ใช่ เจ้าจงกลับไปเถอะหมู่น้อย”

หมู่น้อยเดินร้องไห้กลับบ้าน เพราะคำขอร้องของเขาไม่เป็นผล ถึงแม้ว่าหมู่น้อยจะอ่อนวอนสัตว์ต่างๆ อย่างไรก็ได้มาเพียงคำปฏิเสธเท่านั้น อาการของแม่ก็ทรุดลงทุกวันๆ หมู่น้อยขยับเข้านั่งใกล้แม่ น้ำตาไหลริน รู้สึกสำนึกในความผิดของตนเองที่เอาแต่เที่ยวเล่น ไม่เคยช่วยเหลืองานบ้าน จนแม่ต้องล้มป่วย ต่อไปนี้หมู่น้อยสัญญาว่าจะเป็นเด็กดี ดูแลแม่ และช่วยเหลืองานบ้านแม่ทุกอย่าง

ทุกๆ วัน หมู่น้อยตื่นแต่เช้าทำงานแทนแม่ทุกอย่าง ดูแลแม่ทั้งเช็ดตัว ป้อนข้าว และออกไปเก็บผลไม้ที่แม่ชอบ จนกระทั่งสัตว์ต่างๆ สังเกตเห็นพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปของหมู่น้อย ไม่เกเร ขยัน กตัญญูทวนที ดูแลช่วยเหลือแม่ สัตว์ต่างๆ ก็ชื่นชมหมู่น้อย และตัดสินใจไปช่วยกันดูแลแม่ของหมู่น้อย

จนแม่ของหมู่น้อยหายจากอาการป่วย กลับมาแข็งแรงเหมือนเดิม
หมู่น้อยดีใจมาก ซาบซึ้งในน้ำใจของเพื่อนๆ พร้อมกับกล่าว
ขอโทษที่ตนมีนิสัยเกเร ชอบสร้างความเดือดร้อน และทำให้
สัตว์ต่างๆ ต้องเจ็บตัวเพราะหมู่น้อยเสมอมา

แกะ : “ไม่เป็นไรหรอกหมู่น้อย พวกเราให้อภัยเธอ
เพราะเธอสำนึกได้และปรับเปลี่ยนตนเองให้ดีขึ้น”

เย็นวันนั้นหมู่น้อยและเพื่อนๆ ร่วมกันทำอาหารอย่าง
มีความสุข ใบหน้าของแม่ก็เปี่ยมไปด้วยรอยยิ้ม เสียงหัวเราะ
ของทุกคนทำให้หมู่น้อยพลันคิดได้ว่าการที่เราเป็นเด็กดี ไม่เกเร
เราก็จะมีเพื่อนที่ดี เป็นลูกที่แม่รัก ครอบครัวจะมีความสุข
หลังจากเหตุการณ์นั้นเป็นต้นมา หมู่น้อยก็เป็นเพื่อนที่น่ารัก
ของสัตว์ทุกตัว และเป็นเด็กดีของแม่ตลอดมา

เด็กหญิงอดิพร เกิดผล
เด็กหญิงกนกพร สุนนท์
และเด็กชายยุทธภูมิ ทองเที่ยง
ป.๕ โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา
อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

“ทีมวิลแชร์แดนซ์” แชมป์วิลแชร์แดนซ์
รายการไทยแลนด์ก๊อตทาเลนต์
(THAILAND GOT TALENT SEASON 4)

จุดเริ่มต้นจากการที่ผู้อำนวยการของโรงเรียนศรีสังวาลย์
เชียงใหม่อยากให้นักเรียนทุกคนมีสุขภาพที่ดี และโรงเรียน
เป็นศูนย์ฝึกดนตรี กีฬา ศิลปะ จึงให้นักเรียนมีกิจกรรมที่ได้
ออกกำลังกายพร้อมกับการจัดงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนที่มี
การจัดการแข่งขันความสามารถและทักษะการทำกิจกรรมต่างๆ
ของนักเรียนในแต่ละปีนั้น จะมีการแข่งขันในหัวข้อแอโรบิกรถเข็น
ซึ่งทางโรงเรียนได้มีการส่งทีมนักเรียนเข้าแข่งขันมาโดยตลอด
และทีมวิลแชร์แอโรบิกของโรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่ก็ได้
สร้างชื่อเสียงและคว้าเหรียญรางวัลมาแล้วหลายรุ่น และ
ในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๓ ประจำปี

๒๕๕๖ ที่ผ่านมานั้นนักเรียนกลุ่มหนึ่งซึ่งมีความสนใจในการเต้น จึงได้รวมทีมกัน โดยมีคุณครูเป็นผู้ดูแลและควบคุมการฝึกซ้อม ผลการแข่งขันได้รับรางวัลชนะเลิศ ด้วยคะแนนสูงถึง ๙๗.๓๗% ทำให้ผมและเพื่อนๆ รู้สึกรักและมีความสุขมากในการเต้น จึงนำมาต่อยอด ฝึก คิดและดูจาก YouTube โดยเฉพาะ การเต้นแบบ B-Boy เพื่อเป็นแนวทางในการคิดท่าเต้นใหม่ๆ อยู่เสมอ และกิจกรรมภายในโรงเรียนหรือแทบจะทุกครั้งที่ มี ผู้ใหญ่ใจดีเข้ามาเลี้ยงอาหารกลางวัน เข้ามาจัดกิจกรรม เข้ามา เยี่ยมชม เด็กๆ กลุ่มนี้ก็จะต้อนรับด้วยการแสดงเพื่อแทนคำขอบคุณ สร้างความประทับใจแก่ผู้ที่ได้ชมการแสดงมาโดยตลอด

เมื่อเดือน พฤศจิกายน ปี ๒๕๕๖ โรงเรียนได้ทราบว่า จะมีการแข่งขันรายการไทยแลนด์ก็อตทาเลนต์ซีซั่น ๔ รอบอดิชั่น เพื่อคัดเลือกตัวแทนระดับภาค จึงได้ปรึกษาคณะครูและขอสมัคร

เข้าร่วมการแข่งขันและได้รับการสนับสนุนจากท่านผู้อำนวยการ
พวงทอง ศรีวิสัย ผลปรากฏว่า “ทีมวีลแชร์แดนซ์” ได้ผ่าน
การคัดเลือกเป็นตัวแทนภาคเหนือเพื่อเข้าสู่รอบออดิชันที่
ตัวแทนของทุกภาคเข้าร่วมแข่งขัน ในรอบนี้ทีมวีลแชร์แดนซ์
ได้สร้างความประทับใจและเป็นที่ยอมรับแก่ผู้รับชมทั่วประเทศ
นับเป็นครั้งแรกที่มีคนพิการนั่งบนรถเข็นเข้าร่วมแข่งขัน และ
โชว์การแสดงเต้น B-Boy อยู่บนรถเข็น รวมทั้งเด็กๆ กลุ่มนี้
ได้มอบกำลังใจและสร้างแรงบันดาลใจให้แก่ผู้รับชมการแสดง
ในครั้งนั้น ถือเป็นการเปิดตัวพวกผมและเพื่อนๆ สร้างความ
ประทับใจเป็นอย่างมาก และในรอบออดิชันนี้คณะกรรมการได้
ตัดสินใจให้ “ทีมวีลแชร์แดนซ์” ผ่านเข้ารอบ ๓๖ ทีม เพื่อเข้าสู่
รอบรองชนะเลิศต่อไป

รอบรองชนะเลิศในรอบนี้เป็นการตัดสินโดยการโหวตจากผู้ชม ซึ่งทางรายการได้ให้หมายเลขประจำตัวแก่ผู้เข้าแข่งขัน โดยทีมวิลแชร์แดนซ์ได้หมายเลข “TGT 04” การแสดงในรอบนี้ ทีมวิลแชร์แดนซ์ ได้นำกิจวัตรประจำวันของนักเรียนเข้ามาใช้เป็นหัวข้อการแสดง เพื่ออยากให้ผู้ชมได้เห็นถึงกิจวัตร การใช้ชีวิตประจำวันและบริบทของพวกเรา แต่ยังคงความเป็นนักเต้น B-Boy ไว้ และเพิ่มการแสดงความสามารถ โดยให้ผม (ชาตรี) ได้โชว์การเล่นสเกตบอร์ดเพื่อแสดงให้เห็นถึงศักยภาพด้านการพัฒนานตนเอง และสามารถเรียนรู้กับอุปกรณ์ใหม่ๆ นอกเหนือจากบนรถเข็น และผลการตัดสินในรอบนี้ทีมวิลแชร์แดนซ์ได้รับคะแนนโหวตจากผู้ชมอย่างท่วมท้น ส่งผลให้ได้รับ Top Vote ประจำสัปดาห์ ถือเป็นทีมแรกที่เข้าไปในรอบชิงชนะเลิศ ๑๒ ทีมสุดท้าย

รอบสุดท้าย รอบชิงชนะเลิศ ๑๒ ทีมสุดท้าย การแข่งขันในรอบนี้ผมและเพื่อนๆ ได้พูดคุยกับคุณครูโดยนำข้อบกพร่อง

ของรอบที่ผ่านๆ มา มาปรับปรุงแก้ไข และทุ่มเทฝึกซ้อม เพื่อพัฒนาให้การแสดงออกมามีความรอบที่ผ่านๆ มา โดยการแข่งขัน รอบชิงชนะเลิศที่ออกอากาศในวันอาทิตย์ที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๗.๓๐ น. ที่ผ่านมานั้น ทีมวิลแชร์แดนซ์ได้ เรียกเสียงฮือฮา และน้ำตาจากทั้งกรรมการ ผู้ชมในห้องส่ง และผู้ชมทางบ้าน กับการแสดงในหัวข้อซอมบี้ที่ผสมผสานระหว่างการเต้น B-Boy และการแสดงการใช้รถเข็นและร่างกายเคลื่อนไหว ออกกำลังกายอย่างสนุกสนาน แข็งแรง และฉากสุดท้ายในการแสดง เพื่อส่งกำลังใจให้กับผู้ที่กำลังท้อแท้ให้ลุกขึ้นมาสู้ เช่นเดียวกับพวกเรา การแสดงที่น่าประทับใจนี้ส่งผลให้ ทีมวิลแชร์แดนซ์ได้รับพลังโหวตจากผู้ชมทั่วประเทศให้ได้รับ รางวัลชนะเลิศ ได้เงินรางวัลจำนวน ๑๐ ล้านบาทจากรายการ ไทยแลนด์ก๊อตทาเลนต์ (THAILAND GOT TALENT SEASON 4) โดยการสนับสนุนของผลิตภัณฑ์เรโซนา (Rexona) และเรโซนา-เมน (Rexona Men) กล้าได้อีกทำได้อีก

การแสดงของทีมวิลแชร์แดนซ์ ความกล้า ความมุ่งมั่น และความตั้งใจของพวกผมและเพื่อนๆ กลายเป็นกำลังใจให้กับ คนจำนวนมากที่กำลังท้อแท้ หหมดพลังใจในการสู้กับปัญหาต่างๆ ในชีวิต ให้ลุกขึ้นสู้และมองปัญหาเป็นสิ่งที่แก้ไขได้ แม้พวกเขา จะมีไม่เท่ากับคนทั่วไป “ถึงร่างกายเราพิการ แต่ใจเราไม่พิการ” ดังที่ผมและเพื่อนๆ ทีมวิลแชร์แดนซ์ได้กล่าวไว้...

นายชาตรี คำแปง

ป.๖ โรงเรียนศรีสังวาลย์เชียงใหม่
อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

ข่าวเกษตร ดัชนีขนาดของชาติ

ผมชื่อ นายณญศ ประธรรมสาร ผมเป็นเด็กที่เติบโตในครอบครัวที่อบอุ่น จนผมมีอายุ ๑๓ ปี ก็เกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันที่ทำให้ชีวิตของผมต้องเปลี่ยนไป พ่อและแม่อันเป็นที่รักของผมประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์และเสียชีวิต ทำให้ผมต้องอาศัยอยู่กับญาติที่จังหวัดกำแพงเพชร เนื่องจากผมอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ และเสียทั้งพ่อและแม่ไปพร้อมกัน ทำให้ผมเป็นเด็กขาดความอบอุ่น ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง เกรง อยู่กับญาติไม่ได้ พี่สาวจึงหาที่เรียนให้ผมใหม่ที่เป็นโรงเรียนประจำ ซึ่งก็คือโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๓ จังหวัดลพบุรี แห่งนี้

ผมได้เข้าเรียนและศึกษาเรียนรู้การใช้ทักษะชีวิต ณ ที่แห่งนี้ โดยการเลือกเข้าเป็นสมาชิกในหมู่บ้านเกษตรทฤษฎีใหม่

ทำให้ผมได้เรียนรู้ มีประสบการณ์และมีทักษะการทำงาน ความรับผิดชอบ ความขยัน ความอดทน และความซื่อสัตย์ จนติดเป็นคุณลักษณะประจำตัวของผม คุณครูได้นำ กระบวนการต่างๆ อย่างหลากหลายมาฝึกให้ปฏิบัติจนเกิด ความชำนาญ ในหมู่บ้านเกษตรทฤษฎีใหม่มีกิจกรรมมากมาย อาทิ การปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ การแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหาร การถนอมอาหาร การทำปุ๋ยหมักชีวภาพ งานซ่อมบำรุง เครื่องจักรการเกษตร เป็นต้น ถึงแม้งานจะหนัก เหนื่อย และบางครั้งต้องอยู่ในสภาพกดดัน แต่ผมก็ไม่ท้อ มีคุณครูและ เพื่อนๆ ให้กำลังใจเสมอมา ผมคิดเสมอว่า **“งานหนักไม่เคยฆ่าใคร แต่งานสบายจะฆ่าเรา”** กิจกรรมต่างๆ มากมายที่ได้ปฏิบัติ ทำให้ผมมีความเข้มแข็ง มั่นใจ และเชื่อมั่นในความสามารถของตน จากการทำงานและการอบรมสั่งสอนของคุณครู (ครูกาญจนาณัฐ บัวโต) ที่เป็นเสมือนทั้งพ่อและแม่ ทำให้ผมมีกำลังใจ มีความ ตั้งใจในการศึกษาหาความรู้และเรียนรู้จากสิ่งต่างๆ รอบตัว

ผมได้มีโอกาสเข้าร่วมกลุ่มยุวเกษตรกรในโรงเรียน ทำให้ผมได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ จากการได้ศึกษาเรียนรู้นอกสถานศึกษา โดยวิทยากรภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเกษตรกรดีเด่นระดับชาติ และวิทยากรจากหน่วยงานต่างๆ อาทิ นักปิ่นสะพานบุญ เกษตรกรอำเภอ ปศุสัตว์อำเภอ และได้มีโอกาสศึกษาดูงาน สถานที่ต่างๆ ทำให้ผมมีประสบการณ์เพิ่มพูนมากยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากการที่ได้เข้าร่วมกลุ่มยุวเกษตรกรของโรงเรียน ผมภาคภูมิใจและตั้งใจปฏิบัติภารกิจอย่างเต็มกำลังความสามารถ คุณครูได้เล็งเห็นความตั้งใจของผมและเพื่อนๆ ในกลุ่ม จึงได้ส่งกลุ่มยุวเกษตรกรของโรงเรียนเข้าร่วมการแข่งขัน ทั้งในระดับอำเภอ ระดับจังหวัด และระดับเขต โดยได้รับรางวัลต่างๆ ดังนี้ ปีการศึกษา ๒๕๕๕ รางวัลชนะเลิศยุวเกษตรกรระดับจังหวัด จากสำนักงานเกษตรจังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา ๒๕๕๖ รางวัลชนะเลิศยุวเกษตรกรระดับจังหวัด จากสำนักส่งเสริมและพัฒนาการเกษตร จังหวัดลพบุรี และระดับเขตจากสำนักส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๑ จังหวัดชัยนาท

ปัจจุบันผมกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ และในปีการศึกษา ๒๕๕๗ นี้ ผมได้รับการคัดเลือกเป็นตัวแทนสมาชิกยุวเกษตรกรดีเด่น พร้อมกับกลุ่มยุวเกษตรกรดีเด่นของโรงเรียนในระดับจังหวัดลพบุรี และระดับเขต จากสำนักส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๑ จังหวัดชัยนาท ขณะนี้ผมและเพื่อนๆ กำลังเตรียมความพร้อมพัฒนากิจกรรม พัฒนาสภาพแวดล้อมของหมู่บ้านเกษตรทฤษฎีใหม่ให้มีความร่มรื่น

นำดู นำอยู่ และนำเรียนรู้ นอกจากนี้หมู่บ้านเกษตรทฤษฎีใหม่
ที่ผมและเพื่อนๆ ร่วมกันพัฒนา ยังได้รับการคัดเลือกให้เป็น
ศูนย์การเรียนรู้ด้านการเกษตรตามแนวพระราชดำริระดับอำเภอ
มีนักเรียน นักศึกษา หน่วยงาน และชุมชนเข้ามาศึกษาเรียนรู้
จำนวนมากในแต่ละปี ทำให้ผมได้พัฒนาตนเอง โดยเป็น
วิทยากรให้ความรู้แก่ผู้มาศึกษาดูงาน และในเดือนพฤศจิกายน
๒๕๕๗ นี้ กลุ่มยุวเกษตรกรของพวกเราที่กำลังจะเข้ารับการ
ประเมินเพื่อรับรางวัลระดับประเทศ การประเมินในครั้งนี้
ผมและเพื่อนๆ มีความตั้งใจเป็นอย่างยิ่ง ที่จะนำความสำเร็จ
และชื่อเสียงมาสู่สถานศึกษาอันเป็นที่รัก ที่ให้โอกาส จนผม
ประสบความสำเร็จ

จากงานที่ทำ จากสิ่งที่สอน ทำให้ผมได้รับประสบการณ์
อันมีคุณค่ายิ่ง โดยเฉพาะคติพจน์ของโรงเรียนที่ว่า “รักศักดิ์ศรี
มีคุณธรรม นำวิชาการ สืบสานงานพระราชดำริ” ที่สำคัญ
คุณธรรมประจำโรงเรียน “ความกตัญญูเป็นเครื่องหมายของคนดี”
ผมจะจดจำและถือปฏิบัติ ผมในฐานะลูกของพระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช จะมุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติตนแต่สิ่ง
ที่ดีงาม ดำรงตนบนพื้นฐานความพอเพียง สืบสานงานของ
พระองค์ท่าน ความฝันของผมก็คือการใช้ชีวิตอย่างพอเพียง
เรียบง่าย มีครอบครัวเล็กๆ อยู่ในสังคมชนบท พัฒนาชุมชน
โดยน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทาง
ในการปฏิบัติและดำรงตน

นายณฤศ ประธรรมสาร

๐ ม.๖ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๓
อำเภอหนองม่วง จังหวัดลพบุรี

คณะกรรมการจัดงานฉลองวันเด็กแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๕๘

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	ประธานกรรมการ
รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้รับมอบหมาย	รองประธานกรรมการ
เลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงกลาโหม หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงแรงงาน หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงคมนาคม หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงพลังงาน หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงพาณิชย์ หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงยุติธรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงการคลัง หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ หรือผู้แทน	กรรมการ
ปลัดกรุงเทพมหานคร หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม หรือผู้แทน	กรรมการ

เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	กรรมการ
กระทรวงอุตสาหกรรม หรือผู้แทน	
เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือผู้แทน	กรรมการ
เลขาธิการคณะกรรมการอุดมศึกษา หรือผู้แทน	กรรมการ
เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิบดีกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิบดีกรมการขนส่งทางบก หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด	กรรมการ
ผู้บัญชาการ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิการบดีสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือผู้แทน	กรรมการ
อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน	กรรมการ
ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ หรือผู้แทน	
ผู้อำนวยการธนาคารออมสิน หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้ว่าการการไฟฟ้าฝ่ายผลิต หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้ว่าการการรถไฟแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้ว่าการการประปานครหลวง หรือผู้แทน	กรรมการ
กรรมการผู้จัดการใหญ่ กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) หรือผู้แทน	กรรมการ
ประธานสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
ประธานสภาสตรีแห่งชาติ ในพระบรมราชินูปถัมภ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
ประธานคณะกรรมการอำนวยการมูลนิธิรณรงค์ป้องกันเอชไอวี	กรรมการ
เพื่อเยาวชน ในพระบรมราชินูปถัมภ์ หรือผู้แทน	
นายกสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน	กรรมการ

ผู้อำนวยการองค์การคำของ สกสค. หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้กำกับการกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและสตรี หรือผู้แทน	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาทุกเขต (๑๘๓ เขต)	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานสลาสิกขาแบ่งรัฐบาล	กรรมการ
เลขาธิการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษา ตามอัธยาศัย สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือผู้แทน	กรรมการ
เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	กรรมการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือผู้แทน	
ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา	กรรมการ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษขั้นพื้นฐาน	
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนากิจกรรมนักเรียน	กรรมการ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษขั้นพื้นฐาน	
ผู้อำนวยการสำนักการลูกเสือ ยุวกาชาด และกิจการนักเรียน	กรรมการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์	กรรมการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
รองผู้อำนวยการสำนักพัฒนากิจกรรมนักเรียน	กรรมการ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษขั้นพื้นฐาน	
ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการและเลขานุการ
ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักอำนวยการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
หัวหน้ากลุ่มบริหารงานกลาง สำนักอำนวยการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
หัวหน้ากลุ่มบริหารงานบุคคล สำนักอำนวยการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
หัวหน้ากลุ่มช่วยอำนวยการและประสานราชการ สำนักอำนวยการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
หัวหน้ากลุ่มบริหารงานคลังและสินทรัพย์ สำนักอำนวยการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
หัวหน้ากลุ่มสารนิเทศ สำนักอำนวยการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	
นางสาวสุภารัตน์ หัสเดช กลุ่มบริหารงานกลาง สำนักอำนวยการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	

คณะกรรมการจัดทำและดำเนินการเพื่อให้ปีการ
เผยแพร่อะไรจำหน่ายหนังสือวันเด็กแห่งชาติ
ประจำปี ๒๕๕๘

คณะกรรมการอำนวยการ

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผู้อำนวยการองค์การการค้าของ สกสค.

รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(นางรัตนา ศรีเหรัญ)

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

(นางสุกัญญา งามบรรจง)

ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการ หรือผู้แทน

ผู้อำนวยการสำนักการคลังและสินทรัพย์ หรือผู้แทน

ผู้อำนวยการสำนักพัฒนากิจกรรมนักเรียน หรือผู้แทน

ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ หรือผู้แทน

ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือผู้แทน

ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาภาคบังคับ หรือผู้แทน

ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือผู้แทน

ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาและส่งเสริมวิทยบริการ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (นางศุภณัฐลา สุขสมัย)

หัวหน้ากลุ่มงานสารบรรณกรรม องค์การการค้าของ สกสค.

(นางอุไรรัตน์ โพธิ์สิริกุลวงศ์)

นักวิชาการศึกษานำนานการ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

(นางสาวพนิดา บัวมณี)

ที่ปรึกษา

ที่ปรึกษา

ประธานกรรมการ

รองประธานกรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการและเลขานุการ

กรรมการและเลขานุการ

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการจัดทำต้นฉบับ

นางศกุนตลา สุขสมัย	ประธาน
นางสาวนวรรณ ชิงบุตดา	รองประธาน
นายพินิจ สุขะสันต์	กรรมการ
พันจำเอกแดงรัตน์ชัย คงสม	กรรมการ
นายชูเกียรติ เกิดอุดม	กรรมการ
นางสาวประนอม เพ็ญพันธ์	กรรมการ
นางสาวเพ็ชรา ว่องเกรียงไกร	กรรมการ
นางสาวพนิดา บัวมณี	กรรมการและเลขานุการ
นางสาวกาญจน์กฤษดี ทานเจือ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นางอุไรรัตน์ โพธิ์สิริกุลวงศ์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ และจำหน่าย

ผู้อำนวยการองค์การค้ำของ สกสค.	ประธาน
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการตลาดและการขาย (นางจินตนา ไชยดี)	รองประธาน
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการผลิตและการพิมพ์ (นางสาวดวงแข กล่อมเอี้ยง)	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการเงินและบัญชี (นายสมนึก บัวรุ่ง)	กรรมการ
ผู้แทนศูนย์สารนิเทศการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักอำนวยการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	กรรมการ
หัวหน้าส่วนประชาสัมพันธ์ (นางจรินทร์พี ตั้งเจตสกา)	กรรมการ
หัวหน้าส่วนลูกค้าสัมพันธ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
หัวหน้าฝ่ายอำนวยการสำนัก สำนักบริหารการผลิตและการพิมพ์ หรือผู้แทน	กรรมการ
หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมการตลาดและพัฒนาธุรกิจ (นางจำเริญรักษ์ อิตริศิริ)	กรรมการและเลขานุการ
หัวหน้าส่วนแผนการตลาดและพัฒนาผลิตภัณฑ์ (นายปองธรรม อินทร์ไทร)	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ขอขอบคุณคณะกรรมการคัดเลือกผลงานเพื่อลงพิมพ์
ในหนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๘

นางสุนีย์ เสรณวิชัยกิจการ
นางสาวพรรณงาม แยมบุญเรือง
นางเครือรัตน์ เรืองแก้ว

บรรณาธิการที่ปรึกษา

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

บรรณาธิการ

นางศุภนิตา สุขสมัย
นางสาวพนิดา บัวมณี
นางอุไรรัตน์ โพธิ์สิริกุลวงศ์

ภาพประกอบ

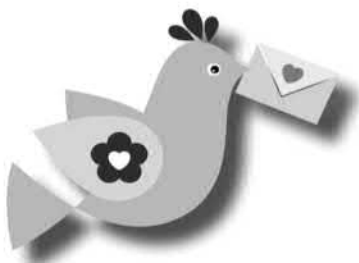
นายสมบัติ คิ้วชก
นักเรียนเจ้าของผลงาน

ออกแบบปกและจัดรูปเล่ม

บริษัท อมรินทร์ บั๊ค เซ็นเตอร์ จำกัด

ขอเชิญชวนเด็กๆ
เขียนเรื่องส่งมาลงหนังสือวันเด็กแห่งชาติ
ปี ๒๕๕๙

ส่งมาได้ที่

กองบรรณาธิการหนังสือวันเด็กแห่งชาติ
ปี ๒๕๕๙

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
ตึก ศพฐ.๓ ชั้น ๓ กระทรวงศึกษาธิการ
ถนนราชดำเนินนอก
เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

เผยแพร่ประชาสัมพันธ์และจัดจำหน่าย

ส่วนลูกค้าสัมพันธ์ องค์การการค้าของ สกสค.

๒๒๔๙ ถนนลาดพร้าว แขวงสะพานสอง เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ ๑๐๓๑๐

โทรศัพท์ : ๐ ๒๕๑๔ ๔๐๐๗ , ๐ ๒๕๑๔ ๔๐๑๐

www.suksapan.or.th

หนังสือวันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๘

หนังสือ วันเด็กแห่งชาติ ปี ๒๕๕๘

หนังสือดี มีคุณค่าอ่าน สำหรับเด็กทุกคน

สนับสนุนโดย

บริษัท ก.เอียะอัน จำกัด (ไทยโทเร ประทุมทอง)

คุณภรณ์ธนวรรณ กิตติธรรกุล และครอบครัว

คุณปฐมพร พิจิตรพงษ์ และครอบครัว

ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอ็ม ซี ซี

บริษัท รีโคเทค จำกัด

บริษัท เอตดูเคเตอร์ จำกัด

บริษัท อามีโก้ สตูดิโอ จำกัด

บริษัท โอเอสที โอเวอร์ซีส์ จำกัด

บริษัท โตโยอิงค์ (ประเทศไทย) จำกัด

สำนึกในหัวใจ... คนไทยทั้งชาติ...
ความรักชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์...
"อะเมซิ่งอาเซียน"
หมูน้อยกลับมาใจ

เด็กยุคใหม่เข้าใจอาเซียน

ราชพฤกษ์ ดอกไม้ประจำชาติไทย

ศูนย์รวมหนังสือและสื่อการเรียนการสอนทุกชนิด
ได้จัดทำหนังสือซึ่งสอดคล้องกับค่านิยม 12 ประการ

จำหน่ายที่ร้านศึกษาภัณฑ์พาณิชย์ทุกสาขา

- ❖ ราชดำเนิน โทร. ๐-๒๒๒๕-๑๕๑๐-๑
- ❖ ลาดพร้าว โทร. ๐-๒๕๓๘-๓๐๓๓ ต่อ ๔๘๔
- ❖ ราชปพิธ โทร. ๐-๒๒๒๑-๐๘๒๒
- ❖ อิมพีเรียลวิล์ด สำโรง โทร. ๐-๒๗๕๖-๘๗๐๑-๒
- ❖ ท้องฟ้าจำลอง โทร. ๐-๒๓๙๐-๒๕๔๖
- ❖ สนามกีฬาแห่งชาติ โทร. ๐-๒๒๑๔-๓๓๒๕
- ❖ สกสค.(ครูสภา) โทร. ๐-๒๒๘๑-๑๖๓๗
- ❖ ฟิวเจอร์พาร์ค รังสิต โทร. ๐-๒๙๕๕-๐๗๖๖-๗
- ❖ อ้อมน้อย โทร. ๐-๒๔๒๐-๗๐๙๕-๘

สั่งซื้อผ่านระบบออนไลน์ที่ www.suksapanpanit.com

บริษัท วานี เทคโนโลยี อินดัสเตรียล จำกัด

บริษัท ภารดี เบญจรงค์ ๙๙๙ จำกัด

AR Code

ปัจจุบันเทคโนโลยีพัฒนาก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว องค์การการค้าของ สกสค. ในฐานะหน่วยงานที่ทำหน้าที่ผลิตหนังสือและสื่อการเรียนการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ ได้นำ Software ที่ใช้เทคโนโลยี AR หรือ Augmented Reality ซึ่งเป็นเทคโนโลยีผสมผสานโลกแห่งความเป็นจริง เข้ากับโลกเสมือนจริง (Virtual) มาใช้โดยผ่านอุปกรณ์ Webcam, Smartphone, Tablet ยังเป็นประโยชน์แก่นักเรียน ให้สามารถเข้าถึง และเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น อีกทั้งสามารถทบทวนบทเรียน เรียนซ้ำได้บ่อยครั้งมากเท่าที่ต้องการ

AR Code ขององค์การการค้าของ สกสค. คือ ก้าวกระโดดของการศึกษาไทย ซึ่งสามารถนำนักเรียนสู่โลกการศึกษาภายนอกหนังสือ ภายนอกห้องเรียน โดยนักเรียนไม่ได้เคลื่อนที่ออกไปไหน ยังคงนั่งอยู่กับครอบครัวในบ้าน อยู่กับเพื่อนในห้องเรียน แต่ได้รับความรู้ สนุก ตื่นเต้นไปกับการเรียนในรูปแบบ Interactive Media

วิธีใช้งานง่ายๆ

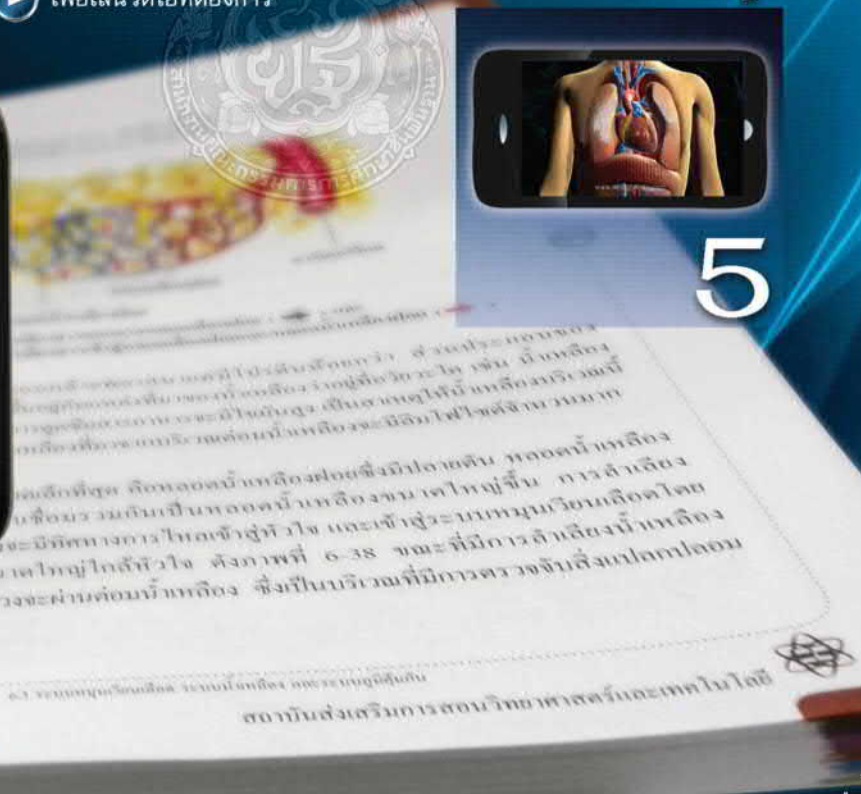
1. โหลด APP AR Code ขององค์การการค้าของ สกสค. ใน Smartphone
2. นำ Smartphone ไปส่องหนังสือเรียนของ องค์การการค้าของ สกสค. ที่มี AR Marker
3. เรียนรู้ได้ทันทีอย่างเพลิดเพลิน

5 ขั้นตอนง่ายๆ ในการใช้ APP

1. แตะไอคอนรูปหนังสือเรียนที่ต้องการ
2. กดคำว่า "Page" เพื่อหาหน้าที่ต้องการ
3. กด "Page" ซ้ำอีกครั้ง แล้วเปิดหนังสือตามเลขที่ในข้อ 2
4. นำ Smartphone ส่องที่หนังสือตามรูปที่แสดงไว้ แล้วกดปุ่มมุมซ้ายบน เลือก Video 1
5. กดปุ่ม เพื่อเล่นวิดีโอที่ต้องการ

องค์การค้ำของ สกสค.

มุ่งมั่นพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

เพื่อผลิตและจำหน่ายสื่อการศึกษาครบวงจร
ที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน ทันเวลา ราคายุติธรรม

อุปกรณ์วิทยาศาสตร์ได้รับต้นแบบจาก
สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.)

องค์การค้ำของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

2249 ถนนลาดพร้าว แขวงสะพานสอง เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310

www.suksapan.or.th

วันเด็ก 2558

9 786163 722683
ราคา 15.00 บาท